

SA PLAÇA

Revista de Sa Pobra

SALUTACIÓ FESTES ST. JAUME

De les entranyables pàgines de la revista «Vialfàs» treim la nota que il·lustra la nostra portada, un dibuix àgil i incisiu de Guim Torres, testimoni expressiu d'un «Sant Jaume» amb les «verbenes» com a exponent cabdal, al darrer terç dels anys seixanta. Temps era temps.

I ara és temps de festa. Temps de les populars festes de Sant Jaume que inclouen la festivitat de Santa Margarida, Patrona de Sa Pobra.

Antany les banderes ondejaven fins i tot a les cues dels molins de vent, a més de la Cortera i de l'Església. Marjal i vila es lliuraven a les càlides diades festives. Hora és que les banderes de la nostra mallorquinitat flamegin al vent de l'esperança.

Molts d'anys i bones festes a tothom.

- ENTREVISTA AMB EL CAP DE L'OPOSICIÓ, JOAN CLADERA
- COMUNICATS DE L'OPOSICIÓ
- CATALÀ AL SENAT, SERÀ VER?
- CINEMA A LA FRESCA, UNA EXPERIÈNCIA ENCERTADA

SEGONA ENTREGA FOTOGRÀFICA DE LA SERIE ÀLBUM DEL TEMPS

ESTE VERANO

Refréscale.

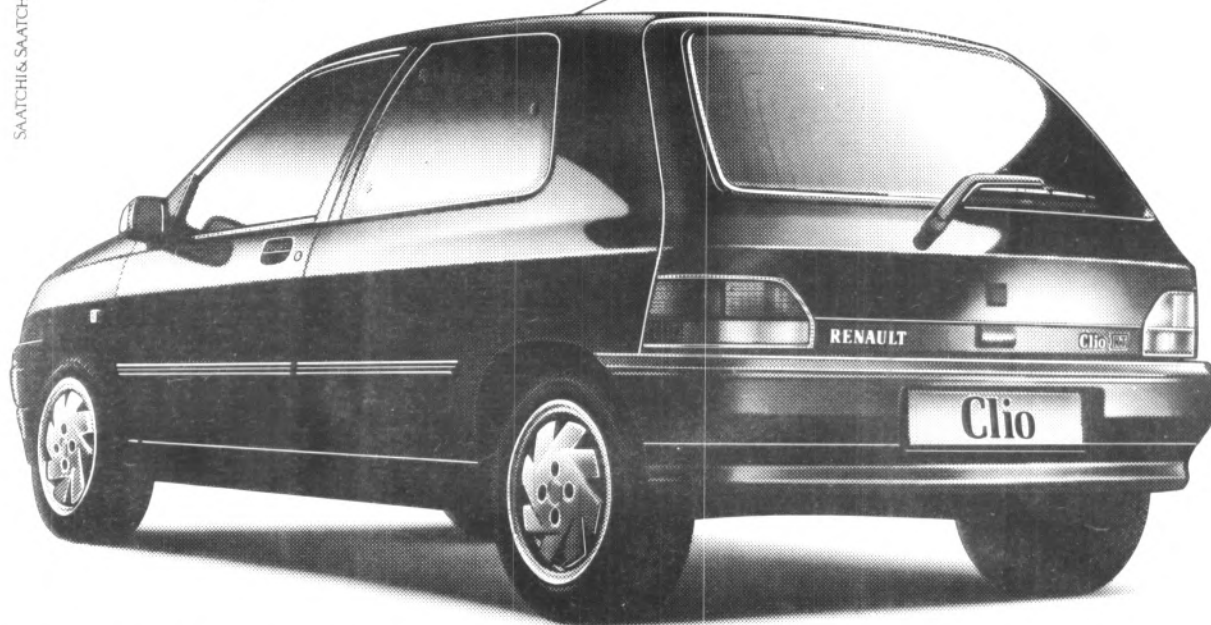
Ven a tu concesionario Renault y te sorprenderás. Tenemos algo muy especial y exclusivo que proponerte. Verás cómo Clio y su aire acondicionado te van a resultar este mes un auténtico refresco.

Toda una sensación.

Clio

DESDE 1.050.000 PTAS.

SAATCHI & SAATCHI

Precio Península y Baleares, IVA y transportes incluidos. Para más información, llame al 900 100 500. DURANTE ESTE MES.

Ven a refrescarte a:

RENAULT

Ctra. Inca, 21 - Fax 54 20 14 - Tel. 54 08 55 - 54 04 12

SA POBLA

07420 SA POBLA (Mallorca)

Edita: Obra Cultural Balear
Delegació de sa Pobra

President: Joan Company

Administrador: Joan F. Cantallops

Director: Joan Socies

Consell de Redacció:

Joan A. Alomar
Joan F. Cantallops
Joan Company
Arnau Mir
Miquel Seguí
Xesca Sastre

Fotografies: LLabrés

Col.laboradors:

Alexandre Ballester
Josep Cervera
Pere Franch
Antònia Mercadal
Jordi Soler
Jaufre Triay
Joan Guasp
Pere Bonnín
Antònia Siquier
Laura Castillejos
Angel Valiente
Benet Colombàs
R. Crespi

Publicitat i Subscripcions:

Tels. 86.21.27
54.05.15

Apartat de Correus: 142

07420 Sa Pobra

Dipòsit Legal: 642-1992

Impremta:

Informacions Llevant, S.A.
Passeig Ferrocarril, 1
Manacor

*Els articles signats només
expressen l'opinió dels seus autors*

editorial

Estiuejar a sa Pobra

D'uns quants anys ençà, sa Pobra entra en els mesos de juliol i agost en un període d'ensopiment: com si durant els mesos d'estiu el poble quedàs mig adormit, sense altre al·licient que l'espera del setembre que tornarà a posar les coses al seu lloc i l'activitat habitual es tornarà a reprendre.

Aquest fenomen, que es repeteix cada any a quasi bé tots els pobles no costaners, es produeix per tot un conjunt de causes com són l'excés de calor i l'augment del nivell de vida que permet una segona residència vora la mar, però també no són estranyes a aquest fenomen tot un altre conjunt de causes més amagades, però no menys reals com serien les imatges estereotipades d'uns mitjans de comunicació idealitzadors de la platja i dels seus plaers, reals i suposats, així com un alt grau de mimetisme que anatemitza el romandre l'estiu al poble i que fa que, en molts de casos, la suposada qualitat de vida que hom pretén adquirir prop de la costa sigui inferior a la que hom té al poble durant els restants mesos de l'any.

Molt enrera ha quedat tota aquella intensa vida que hi havia durant les nits d'estiu, que es traduïa en aquelles grans rotllades a la plaça i en el sortir a prendre la fresca amb els veïnats, tot això avui ja ha passat, només en queda algun petit residu; tampoc les festes de Sant Jaume no se n'han pogut escapar, cada any són més els poblers que ja no es "molesten" a baixar a sa Pobra per sant Jaume, l'any passat aquest fenomen assolí cotes escandaloses, basta recordar que a la plaça just abans de començar la berbena no hi havia gairebé ningú.

Davant de tot això no ens podem limitar a constatar el que passa, cal que, entre tots, trobem algun remei per evitar que sa Pobra sigui una espècie de ciutat fantasma durant l'estiu; som conscients que aquest abandonament en massa per anar a cercar les frescors de la costa és un fenomen social, i com a tal fenomen és difícil de contrarestar, és necessari un esforç d'imaginació per part de l'Ajuntament, de totes les entitats cíviques i de tots els poblers per mirar d'aturar i, fins i tot, d'invertir aquesta tendència.

societat

MES DE 200 PERSONES A LA PRESENTACIÓ DE LA NOSTRA REVISTA

El passat divendres dia 26 de juny tingué lloc l'acte de presentació de la nostra revista enmig d'un sopar a Can Quic; en Joan Llabrés va fer el paper d'animador i encorajà a molts dels assistents perquè es fessin subscriptors. Abans de començar a sopar es repartí a cada un dels assistents un exemplar, que fou rebut amb la natural expectació, i començaren a fer-se els primers comentaris i també les primeres crítiques. Després començaren els diferents discursos, en primer lloc prengué la paraula en Joan Company, president de la nostra delegació que posà de relleu la característica d'independència amb que neix la nova publicació, a continuació en Joan Socies, director de la revista, feu una breu referència sobre el contingut de la revista, després n'Antoni Mir, president de l'OCB posà de relleu la importància d'aquest tipus de publicacions per la consolidació del nostre futur com a poble, i per acabar prengué la paraula en Jaume Font, batle de sa Pobla, que donà la benvinguda a SA PLAÇA i encorajà a tots els que hi fan feina perquè assolixin els objectius de donar al poble de sa Pobla una informació objectiva i imparcial.

De la acte, cal destacar la nombrosa assistència i l'ambient festiu i de bon humor que hi havia. També s'ha de destacar que a la taula d'autoritats soparen amb bona harmonia el batle, en Joan Crespí, regidor de cultura, en Toni Serra, regidor de sanitat, en Joan Cladera, portaveu del PSM, n'Antònia Mercadal, portaveu del PSOE, i n'Antònia Soler, portaveu del CDS. La revista SAPLAÇA se sent satisfeta d'aquest primer contacte amb la gent de sa Pobla.

A la foto el batle, el president de l'OCB, el de la delegació de sa Pobla i el director de la revista

CONFERÈNCIA SOBRE LES AIGÜES SUBTERRÀNIES

El dia 17 de juny l'Obra Cultural Balear va convidar al **Dr. Antoni Rodríguez Perea**, del Departament de Ciències de la Terra de l'U.I.B., a fer una xerrada a la biblioteca de la Caixa sobre el tema de les aigües a Balears.

Va començar fent una petita introducció sobre aquelles teories que parlen de si l'aigua ve dels Pirineus o de qualsevol indret que no sia Mallorca; fou clar i contundent -no hi ha indicis ni fonaments de rigor científic en què basar-se i, a més, els números canten per ells mateixos-, tota l'aigua que tenim prové directament de la pluja, tan sols podem trobar aigua que no prové directament de la pluja, aigües profundes, calentes i ensofrades a Puigpunyent o en els balnearis de Campos; Aigües que baixaren per qualche encletxa, situant-se més avall del nivell normal.

L'illa té un litoral molt arenós i la majoria del subsòl està format per capes de marès carstificat o foradat i

zones de call vermell, que es comuniquen amb l'anomenada línia interfase on els fluxos de les aigües dolça i salada, en continu moviment, mantenen un equilibri. Les escorrenties de les aigües pluvials mantenen a retxa les aigües salades; sempre i quan els nivells dels aquífers interiors tinguin un determinat volum d'aigua. Si no tinguéssim unes escorrenties d'aigua dolça cap a la mar, en tindríem unes d'aigua salada cap a l'interior.

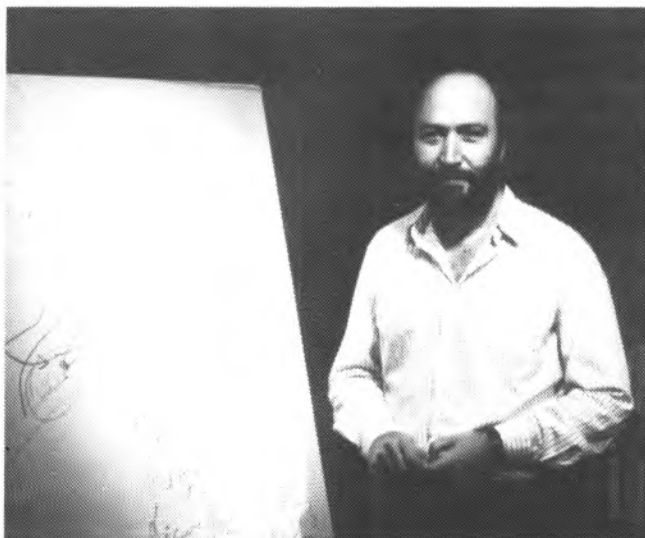
¿Quin és el problema de l'illa, si a més hi afegim el turisme? El turisme el primer que fa són **POUS!!**, no a l'interior, sinó **al litoral, la línia més perillosa i delicada, i amb un no-res l'aigua salada fa acte de presència**, com ha passat a Eivissa, a Palma, a sa Marineta de Llevant, conca de Sant Jordi.

El consum d'aigua ha anat creixent de manera alarmant els darrers 20 anys, així com creixia la població flotant d'estiuejants. L'agricultura

consumeix el 70 % per a reguiu, i el 30 % restant és per al consum urbà. Seria suïcida, però, capgirar aquests percentatges, no ens podem jugar el futur a una carta. L'agricultura és massa important per a tothom. Ara bé, no seria més recomanable fer cultius adequats a la nostra climatologia, amb un consum menor d'aigua, o evitar els camps de gespa, amb tant de consum o tal vegada posar mesures dràstiques com es fa a Califòrnia, amb una situació semblant a la nostra, on tallen l'aigua a aquelles persones que la malgasten.

-A MALLORCA L'AIGUA S'ESTA ACABANT a Eivissa ja s'ha acabat- fou la frase més rotunda i alarmant, i mostrarà les zones on ja no n'hi ha gens, la salificació és com un

càncer, com la radioactivitat, un procés lent i irreversible. Un aquífer salificat és irrecuperable perquè l'aigua se'n va, però la sal queda. **A tot el litoral Mallorquí hi ha indicis de salificació.**

El gran aquífer central de Mallorca, allà on la gran part de l'aigua va a parar es troba situat a la zona de Consell-Inca-Sencelles-Llubí-Muro-Sa Pobla, la tipologia del sòl: el rost de les muntanyes i les terres argilenes i cimentades del Pont d'Inca i Petra-Llubí formen una ferradura amb un escorrentia cap a Sa Pobla-S'Albufera, el flux s'ha de mantenir, perquè quan a S'Albufera comenci a salificar-se ja podem començar a tremolar, els següents som nosaltres. Tots coneixem el tipus de terra que separa la mar de Sa Pobla i tots coneixem la importància del Parc Natural de S'Albufera.

Per M. Seguí i Raió

Inauguració de "Sa Nova", associació de la 3a. Edat

El passat dissabte dia 4 de juliol va tenir lloc l'acte d'inauguració del local social de l'Associació de la Tercera Edat Sa Nova, presidida per madò Miquela Socias i l'amo en Miquel Cerdà n'és el secretari. A l'acte hi foren presents les primeres autoritats locals i el rector don Miquel Mulet va beneir el nou local social d'aquesta Nova Associació de la Tercera Edat que acaba de néixer a Sa Pobla.

"Neix també una Associació per a la integració de minusvàlids"

Des de fa ja uns dies estan legalitzats els estatuts pels quals es regirà la nova Associació per a la integració de minusvàlids a Sa Pobla. La idea de la creació de l'esmentada associació va sortir del departament de Serveis Socials de Sa Pobla i ha estat conti-

nuada per un grup de pares afectats, els quals han format una junta directiva provisional, imprescindible per legalitzar els estatuts, a l'espera de

convocar una assemblea general a la qual hi haurà eleccions.

La intenció d'aquesta associació és, principalment, integrar totes les persones afectades de problemes, ja

siguin físics, psíquics o sensorials i conscienciar el poble que els minusvàlids formen part també del nostre entorn social i que tenen adquirit tot el dret a la integració a la vida normal de sa Pobla.

Sopar de simpatitzants Partit Popular

El divendres, dia 10 de juliol, al Saló de can Quic, es va celebrar un sopar on es reuniren uns trescents simpatitzants del Partit Popular. El sopar compost d'un menú eminentment pobler, arròs brut i porcella, va ser presidit pel President del Govern Balear, el Sr. Gabriel Canyelles; també hi assistí el Sr. Beriguistain i destacades personalitats del PP de la comarca. Durant el sopar es tractà de la situació de Mallorca i en concret de la situació de crisi del sector de l'agricultura, construcció, indústria, etc.

política

SESSIO PLENARIA DEL 2 DE JULIOL

APROVACIO DEFINITIVA DE LES NORMES SUBSIDIARIES

En la sessió del ple de caràcter extraordinari del passat dia 2 de juliol, el primer tema a tractar era l'aprovació definitiva amb prescripcions de la subsanació de les deficiències de les NNSS, complimentada per la CIU.

Es va passar revista a la relació dels 9 punts que reparaven les deficiències i que cal destacar: l'exclusió de la zona de s'Albufera declarada com Àrea Natural d'Especial Interès (ANEI); concretar el termini de la realització dels Plans Especial; les condicions i gestió per les urbanitzacions de Crestaix, s'Ubac i Son Toni; garantir la manera d'obtenir el sòl i la dotació econòmica, així com el caràcter de Sistema General en el sistema de la Via de Ronda i els sectors de desenvolupament indicats en el SAU. L'esquema de Sanejament Territorial s'ha d'acompanyar d'un estudi econòmic i el Pla d'Etapes d'Execució.

Es donà compte de les esmenes del grup PSM-NM que proposaven sectors més petits de l'ordre de 18.000m² i 25.000m² per l'existència de sectors molt grans i de difícil desenvolupament, sectors que rondaven els 100.000m² als 170.000m². En Rafel Munar va fer notar que els sectors vénen determinats per les vies de comunicació de la carretera de sortida cap a Ciutat, Ca'n Peu Blanc, la de Pollença ..., per altra part en Jaume Font va dir que la proposta de reduir els sectors grans en més sectors més petits no l'haguéssim pogut dur a terme.

En referència a l'esmena que demanava l'exposició pública perquè els afectats poguessin fer les suggerències oportunes, el Batlle, en J.

Font, digué que la Llei no l'obligava i que ja havien perdut massa temps.

Es va aprovar per 9 vots a favor del PP-UM, 6 en contra del PSM-NM i 2 abstencions del PSOE i CDS.

PROPOSTA DE CONCESSIO D'UN CREDIT EXTRAORDINARI PELS CENTRES D'EGB

Acte seguit, es va exposar la proposta de la concessió d'un crèdit extraordinari per a la reforma i millorament dels centres d'EGB per un import de 9.118.000,- pts. La despesa no estava inclosa en els pressuposts de 1992 i no podia ajornar-se fins a l'any vinent. Aquest crèdit es finançarà mitjançant la baixa del crèdit existent de 452.755.000, pts "Aportació al pla d'extensió de l'educació física a centres docents no universitaris", el qual fou retingut per acord en ple el dia 19 de juny. Examinat l'informe favorable, acordaren per unanimitat la proposta.

APROVACIO DE LES CLAUSULES D'UN PRESTEC PER EL TRESORER CLADERA

L'Ajuntament, per al finançament del Col·legi TRESORER CLADERA, va acordar la concertació d'un préstec de 80.922.226,- pts al Banc de Crèdit Local (BCL) per cobrir el cost de les obres del col·legi.

El termini és de 5 anys i amb un interès trimestral del 13,15 %. Junta amb les pertinents garanties. Una de les condicions particulars que cal destacar és que el diners rebuts de les subvencions del Ministeri d'Educació (MEC) seran destinades a minorar el saldo i a l'amortització parcial manllevada del préstec.

SESSIO PLENARIA DEL DIA 10 DE JULIOL

COMPLEMENTES ESPECIFICS PER ALS FUNCIONARIS

A petició de la Tresorera i l'Interventor, l'Ajuntament presentà dos dictàmens jurídics, un del seu propi assessor i una altra del servei d'assessorament de les Corporacions Locals del Gov. Balear, sobre el dret de rebre el complement específic amb efectes retroactius des de 1985 per les dues places.

La proposta que anava a ple acordava deixar sense efecte l'acord plenari de l'1 de febrer de 1990 pel que fa als complements de productivitat, ja que varen ésser establerts de forma lineal i indiscriminada, i ja han quedat obsolets per no adequar-se als criteris i l'esperit del RD. de 1986. També encarrega als departaments a efectuar una proposta de valoració dels llocs de treball de la Corporació municipal.

En el ple ordinari del dia 10 de juliol es va debatre quin havia d'ésser el criteri a l'hora d'assignar els complements de productivitat. El punt més calent de la sessió, i que ha donat lloc a molts de comentaris a la premsa aquests darrers dies, era el que tractava sobre els complements específics de la Tresorera i l'Interventor. La Secretària va demanar que la proposta quedàs damunt la taula per confusió en la documentació presentada, i en Jaume Font va voler dur endavant la proposta, quedant amb acta l'anotació de la Secretària. El Batlle ha dit que no havia passat res i la Secretària que era un assumpte administratiu de no haver pogut examinar tota la documentació i no de caire polític com ha sortit a la premsa sensacionalista, minorant el fet, ambdós.

La proposta va ser aprovada amb els vots en contra de l'oposició.

• Complements específics amb caràcter retroactiu:

-Interventor habilitat

de 1985 a 1986: 885.480 ptes

-Tresorera habilitada

de 1985 a 1991: 3.936.540 ptes

Des del 13 de maig de 1992

Una altra proposta era l'assignació del complement a les places ocupades el 13 de maig de 1992 de Sergent de Policia Local i Oficial del mateix cos.

Sergent de Policia Local.
650.000,- pts anuals

Oficial de Policia Local.
498.000,- pts anuals

La darrera proposta fou la de modificar la plantilla de personal del C.P. Sa Graduada, incrementant el lloc de treball de neteja amb la dedicació de mitja jornada per una altra de dedicació completa i ordenar la modificació pressupostària.

diversos

"La Comunitat d'usuaris d'aigua tindrà els estatuts preparats a partir del proper mes de gener".

Segons Jaume Font, en aquests moments s'està fent feina dins una fase prèvia d'elaboració dels estatuts de la Comunitat d'Usuaris d'Aigua. Per això Jaume Font va dir que

intentaria obtenir la col.laboració de la Junta d'Aigües del Govern Balear i de la Universitat de les Illes Balears.

La Comissió s'ha reunit ja dues vegades, però encara no s'ha concretat quin serà el camí a seguir en el futur. En opinió del batle, la Comunitat d'Usuaris d'Aigua servirà per obtenir un major aprofitament dels recursos hidràulics de la localitat.

Aquest tipus de comunitat, va assegurar Jaume Font, és poc usual a Espanya, on es primen més les comunitats de regadiu. Amb el que feim, va seguir Font, tots els poblers hi sortiran guanyant.

"Sa Pobra demana un representant a la Junta d'Aigües"

Els actuals membres que conformen el comitè de treball per a la formació de la Comunitat d'Usuaris d'Aigua, es varen reunir amb el president de la Junta d'Aigües amb la finalitat de donar-se a conèixer i, a la vegada, sol·licitar la participació i col.laboració d'un representant d'aquesta Junta dins el seu comitè, amb la intenció de tenir més informació sobre les actuacions que pretén dur a terme la futura Comunitat d'Usuaris d'Aigua de sa Pobra.

"Decret per adobar els camins rurals de les Illes"

Ses Ufanes en regalat descens cap a sa Pobra

El Govern ha publicat un decret pel qual s'estableix el marc jurídic amb la finalitat de regular la col.laboració entre l'administració autonòmica i les corporacions municipals -o les seves respectives mancomunitats- en matèria de camins rurals. El dèficit infraestructural en aquesta matèria i l'estat de molts de camins, ha provocat una demanda constant per part dels municipis a fi que s'adoptin les pertinents solucions.

Els camins rurals foren definits en el Decret com les vies de comunicació situades fora de la xarxa de carreteres i en el terreny no-urbanitzable d'amplada màxima de quatre metres, més un metre de voral, per unir les explotacions agràries amb els centres urbans o les vies de comunicació.

Els Ajuntaments presentaran a la Conselleria d'Agricultura una prioritització d'aquests camins.

BAR-RESTAURANT

La
Zarzuela

Renou, 73

Tel. 540868-SA POBLA

COMANDES PER
ARRÒS BRUT, ANGUILES,
CABRIT ROSTIT, ETC.

RESTAURANT
MARINA

Cuina Mallorquina

C/ Marina, 15 Tel. 54 09 67
SA POBLA

seguretat i ordre

LA POLICIA LOCAL INFORMA

*Des del passat 15 de Juny entrà en vigor la **nova llei de circulació**. La Policia Local de Sa Pobla va iniciar una campanya informativa -sabadors que sempre és millor la prevenció que el càstig- sobre la conveniència de l'ús del cinturó de seguretat per carretera i dins el poble. Aquesta campanya informativa, que durarà uns mesos, pretén que els conductors prenguin consciència de la necessitat d'usar els mitjans de seguretat que ofereix cada vehicle, per això de moment només s'informa i no es fa la denúncia. El mateix criteri se seguirà a partir de l'1 de setembre quan els ciclomotors hauran de fer ús del casc.

*El diumenge 5 de Juliol va ser el primer **dia de mercat** en què s'iniciaren una sèrie de canvis per tal d'agilitar la càrrega i descàrrega de les mercaderies, tenir un mercat més fluid i organitzat mitjançant la separació dels llocs de venda de les distintes classes de productes; a una part els aliments, a l'altre la roba, etc. Aquestes mesures han anat acompanyades d'un major control per part de l'Ajuntament als venedors, i de l'augment de les taxes pel trast per tal que sigui un preu conseqüent al que podem trobar als mercats del nostre entorn.

*A la zona que hi ha entre el políport Municipal i el camí de na Pontons i la carretera de Búger, últimament s'han produït una sèrie de **robatoris** de forma insistent i continuada, per això s'hi ha intensificat la vigilància.

*De les altres notícies que han succeït durant aquest mes de juliol destacaríem els següents:

-8 accidents de circulació dels

quals dos han tengut ferits, un d'ells amb ferides greus.

-3 incendis sols amb danys materials. Es pegà foc el sostre amb palla d'en Biel "Nana", un boci de rostolls i ametlerar al final del carrer Pintor Picasso i un televisor al carrer d'en Palou.

-Dues **baralles**; una d'elles molt espectacular. S'apallissaren al Bar de Can Cortí un grapat de poblers i dos magrebins, es va fer un atestat per part de la Policia Local i la Guàrdia

Civil i es posaren els fets a disposició judicial.

XERRIM

* Les escombreries i males herbes fan aparició dins solars cèntrics, així podran recrear-se la vista tots els qui fan AGROTURISME pobler.

* Cal anar en compte a l'hora de fer qualche obra, sia petita o major, si és que no voleu tenir problemes per aconseguir la Cédula d'habitabilitat.

*Dels arbres no m'enrecord, dels abeuradors i de les casetes del control sí, però el que no m'agrada és veure un cromat mirall a unes columnes sense bolles.

* A la matinada tenia un malson: -va passar un moscard per l'orella amb 10 decibel·lis, tot seguit uns mosquitos duen els tubs d'escapament lliure jugant a fer carreres. No arribava engirgolar el submarí del son quan va aparèixer el camió del fems rung, rang, reng..., clouc, doc-. Ja ho diu el Senyor: "allò què no vol el Sol, s'ho menja la Lluna".

* Els pagesos poblers no cobraran ni a xau xau perquè no formalitzaren les pòlisses per a cobrir la mala temporada amb les companyies d'assegurances. Ja ho diu en xarrim-xarram: "val més tenir guardaesquenes que esquitxar "es goret" amb pocions de verí".

CONVERSA AMB JOAN CLADERA, CAP DE L'OPOSICIÓ

per J. Company

-Quin balanç faries d'aquest primer any de gestió municipal?

Si el nostre grup governàs pots estar ben segur que no hauríem començat la nostra gestió augmentant els impostos ni assignant al batle un sou anual de 5 milions i de 90.000 pessetes als regidors de la majoria, nosaltres allò que hauríem fet primer de tot hagués estat una cosa tan mallorquina i de tant de seny com "mirar es calaix", i d'aquesta manera veure amb quines possibilitats econòmiques i de gestió podíem comptar; l'equip de govern del PP no va fer res de tot això, i es va llençar a fer una obra de molta envergadura, per les magres possibilitats de l'Ajuntament, com és el tema del **Tresorer Cladera**; tampoc el nostre grup no hagués permès que en 6 mesos no es passàs cap apunt als llibres de comptabilitat, com ha fet l'actual majoria; tampoc no deixaríem que hi hagués 20 milions pendents dels exercicis anteriors sense consignació pressupostària; tampoc, de cap manera, haguéssim gastat 5 milions i mig l'any passat en despeses de representació, i molt menys haguéssim posat traves a l'oposició com ha fet de forma reiterada el PP, fins al punt que hem hagut de posar tres contenciosos per poder exercir la nostra funció. Per tot això, el balanç que feim ha d'ésser forçosament negatiu.

"que el Tresorer Cladera no costarà res a sa Pobra és senzillament una altra de les moltes fantasmades a què en Jaume ja ens té acostumats"

-A l'entrevista que li vaig fer en el passat número, el batle contestant la crítica del PSM, deia que de cap manera es pot qualificar de negoci de na Peix Frit un negoci de 130 milions que no en costaran cap a sa Pobra.

Atrevir-se a afirmar que el **Tresorer Cladera** no costarà res a sa Pobra és senzillament una altra de les moltes fantasmades a què en Jaume ja ens té acostumats, els 130 milions els ha de bestreure l'Ajuntament, i mentre els té bestrets ha de pagar uns interessos que rondan un 15 %, quan aquesta obra l'hagués pogut fer el **Ministeri d'Educació** que és qui té la competència per fer-ho, i l'Ajuntament hauria pogut dedicar tots aquests doblers a les seves moltes necessitats.

-En aquesta mateixa conversa el batle deia que l'Ajuntament estava ficat dins tota una sèrie de projectes que suposen més de 600 milions i que a l'Ajuntament sols n'hi costaran 20 o 30.

Aquesta afirmació es completament falsa, no puc comprendre com el batle pot dir això; projectes només són projectes. Pot ser que tenguí pressupostats 600 milions, jo mateix puc fer

si el batle aconseguís aquests 600 milions de què tant parla, pots estar ben segur que tots els del PSM ens faríem demà mateix del PP

un projecte per arreglar ca-nostre de 2000 milions, el problema serà aconseguir aquest doblers, si el batle aconseguís aquests

aquests 600 milions de què tant parla, pots estar ben segur que tots els del PSM ens faríem demà mateix del PP. Enguany per asfaltar carrers i camins tenien pressupostats 75 milions,

només podem asfaltar carrers per valor de 25 milions, dels quals tan sols 13 vendran dels organismes autonòmics, això és un botó de mostra de la manera que tenen de fer els números.

-El Tribunal Superior de Justícia sembla que ha donat la raó al PSM en l'acte de resolució que suspèn cautelament l'augment de l'impost de circulació, com heu rebut aquesta decisió judicial?

El nostre grup, en el moment en què interposàrem el recurs, estava convençut que tenia raó, aquest acte no

fa altra cosa que confirmar el nostre convenciment de la il·legalitat de l'augment per enguany. L'actual majoria està convençuda que, perquè 9 regidors són sempre més que 8, pot fer el que vol, però oblida que per damunt dels nou o dels vuit hi ha unes lleis que tots hem de complir.

-Però se vos acusa que per culpa vostra, a causa d'aquest recurs que presentàreu, no es podran asfaltar els carrers de sa Pobla.

Com vàrem dir en el nostre comunicat això és intolerable, aquest impost s'ha cobrat sempre i els carrers estan absolutament abandonats; durant aquest primer any l'Ajuntament encara no n'ha asfaltat cap, s'ha estimat més embarcar-se en projectes no necessàriament municipals com el del **Tre-sorer Cladera**, i ha deixat de mà una competència estrictament municipal com és l'asfaltat dels carrers i camins. La primera moció que va presentar el PSM va ser precisament per fer el projecte per asfaltar i arreglar **els carrers i camins de sa Pobla**, que, segons el nostre grup, necessiten mà de metge: l'Ajuntament no només s'ha de limitar a asfaltar damunt l'asfaltat; els nostres carrers necessiten que abans se'ls "llauri" i d'aquesta manera, abai-

xant-ne el nivell, evitariem les lamentables inundacions que es produeixen, a més de posar un bon asfalt i fer-ne periòdicament el manteniment necessari.

-Què penses dels nous arbitris municipals sobre el mercat dels diumenges?

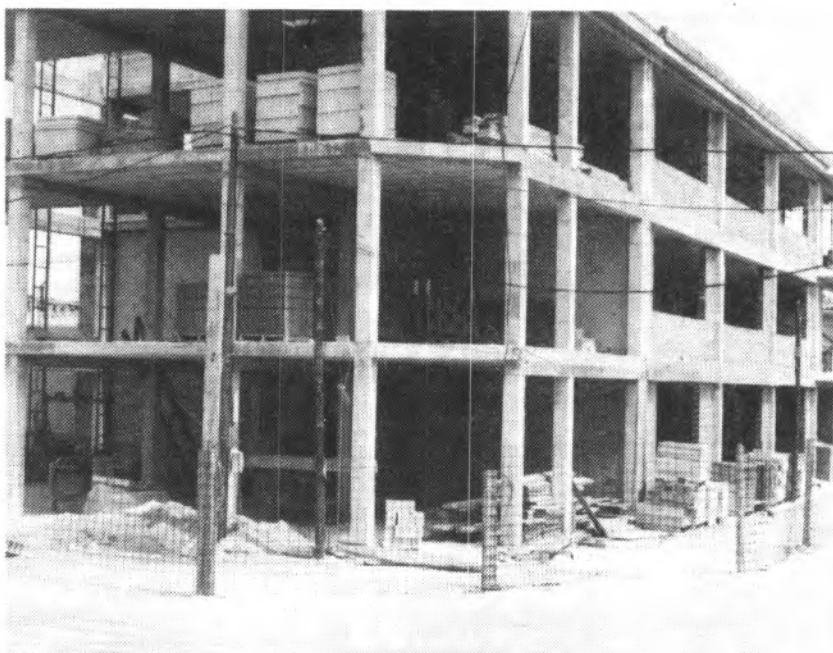
Això no és més que una mostra de la gestió que duu l'actual majoria municipal, sense reformar l'ordenança s'apliquen unes noves tarifes molt elevades per cada un dels trasts dels placers; per aplicar noves tarifes és necessari que aquestes s'aprovin en el plenari;

no podem entendre com la majoria municipal s'atreveix a cobrar noves tarifes que no han estat aprovades en plenari.

-A la conversa que vaig tenir amb el batle el mes passat, en Jaume es lamentava que el vostre grup feia una oposició massa burocràtica i sense imaginació, que en penses tu, d'això?

Nosaltres volem que l'actuació de l'Ajuntament s'ajusti, com a d'èsser, a les lleis, l'Ajuntament ha de complir les lleis com qualsevol altre ciutadà, això és una garantia per a

"és intolerable que la majoria vulgui donar-nos la culpa que no s'alfantin els carrers"

Sf SPORTS · JOGUINES
SERRA FERRER

Carrer Major, 15 - Tel. 54 07 12
SA POBLA (Mallorca)

MOBLES DE CUINA
SOLER S.L.

Joan Síndic, 31
Fax 54 08 79

SA POBLA (Mallorca)
Tel. 86 21 18

tothom; a més d'ésser un principi elemental que s'ha de saber sense necessitat de tenir un assessor jurídic municipal que l'únic que fa és assessorar la majoria del PP i que ens costa a tots els poblers 5 milions anuals. Tractar-nos de buròcrates quan l'únic que pretenem és que l'Ajuntament funcioni bé, complint la legalitat és demagogia pura. I respecte a la falta d'imaginació, la imaginació no és veu en els grans projectes que mai no es duren a terme, sinó en la quotidiana bona gestió que té en compte quines són les necessitats del nostre poble i les possibilitats que es tenen per fer-hi front.

-Per passar a un altre tema, per part d'alguns sectors s'involucra la teva persona amb la crisi de la CAP, que hi tens a dir respecte a aquesta qüestió?

En primer lloc, vull lamentar les declaracions del conseller Morell en que afirmava que no es comprarien les instal·lacions de Sa Vileta.

Tractar-nos de buròcrates quan l'únic que pretenem és que l'Ajuntament funcioni bé, complint la legalitat és demagogia pura

Respecte al meu paper a la CAP vull deixar ben clar, encara que tothom ho sap, unes quantes coses: 1. En els anys esplendorosos jo no hi vaig tenir cap paper, com no sigui el paper que vaig fer de ser l'únic que criticava públicament i en totes i cada una de

les assemblees la perillosa gestió que duen personatges com en

ma; dins aquesta comissió férem tot el possible per salvar les restes del

naufregi i mirar de crear un altre organisme que pogués canalitzar els productes agrícoles dels pagesos poblers. 4. És absolutament intolerable que des d'una força política que nasqué com a front polític dels antics dirigents de la CAP (tothom sap que Convergència Poblara no era altra cosa que una creació d'en Bergues, en Caldés, en Magarro i companyia, i tots recordam aquells multitudinaris sopars que Convergència Poblara

feia a la Cooperativa) se'm vulgui involucrar a mi, encara que només sigui de passada.

Caldés, en Bergues, en Toni Rua i en Rafel Xorric. 2. Quan vaig ésser elegit interventor de la CAP ja era als moments finals, i després de comprovar la pessima situació en què es trobava l'entitat, i que no hi havia intenció de voler-hi posar remei, juntament amb l'altre interventor i la meitat del consell rector vàrem dimitir per manifestar la nostra disconformitat. 3. Quan el President Canyelles vengué amb el seu pla d'ajuda, vaig ésser elegit per l'Assemblea per formar part de la Comissió que es creà, Comissió que estava controlada pels membres designats per la Comunitat Autòno-

Cultiu i Venda de Flors

Flors de son Bonafús

Gladiols - Clavells
Tulipans - Iris

a 1 km. de Sa Pobla, Crta. Can Picafort
Tels. 54 14 71 - 54 09 93 Finca de Son Bonafús
Camí dels Gorrións 07240 Sa Pobla

Sincerament no sé com s'hi poden atrevir, com poden pensar que la gent té tan poca memòria.

-Què voldries dir per acabar?

**"tothom sap que
Convergència Poblера
no era altra cosa que
una creació
d'en Bergues,
en Caldés, en Magarro i
companyia"**

Voldria que la gent de sa Pobla es donàs compte de quin tipus de feina feim els que vàrem ser elegits regidors, que no se'ns fiqui a tots a un mateix sac, que la gent vegi quina gestió duen a terme els de la majoria, que la primera cosa que feren fou assignar-se uns sous absolutament desproporcionats amb les possibilitats del nostre Ajuntament, nomenar as-

sessors jurídics per ús particular pagats en doblers públics, augmentar els impostos encara que sigui en clares vulneracions de la llei i ficar-se en berenars com el del Tresorer Cladera dels que no saben ben bé com n'han de sortir. Voldria que el nostre poble fos suficient madur per fixar-se en el que realment fa l'equip de govern i no en els discursos que fa el batle quan surt a la Televisió Poblера.

"voldria que el nostre poble fos suficient madur per fixar-se en el que realment fa l'equip de govern i no en els discursos que fa el batle quan surt a la Televisió Poblера"

COMERCIAL AGROQUIMICA BALEAR S.A.

Distribuidor dels Productes Fitosanitaris i Zoosanitaris Bayer

C/ Renou, 1
07420 SA POBLA (Mallorca)

Tels. 54 02 77
FAX 54 08 80

MAPFRE BALEAR. ASSEGURANCES

-Automòbils	-Vida	-Leasing
-Vivendes	-Pla de Pensions	-Finances
-Assistència Metges	-Hospitals	-i altres...

**TOT AMB ASSEGURANCES DEL
1r GRUP ASSEGURADOR NACIONAL**

**BONES FESTES DE SANT JAUME
MOLTS D'ANYS!**

Gran, 68
Tel. 54 02 51
SA POBLA

BARTOMEU TUGORES CRESPI

COMUNICAT DEL PSM-NM

PREGUNTES FORMULADES EN EL PLENARI ORDINARI DEL DIA 10 DE JULIOL

Quin ha estat el cost econòmic total i la procedència de la financiació de les obres de reforma i equipament de la Casa Consistorial?

Quines són les mesures adoptades per la Batlia davant les queixes formulades per un veïnat pobler sobre l'existència d'una activitat molesta i/o insalubre de cavalls, que no són d'ús agrícola? Té el propietari dels cavalls llicència d'activitat municipal?

S'ha donat compliment a les prescripcions establertes a l'escrit del Tribunal de comptes comunicant que mancaven acords plenaris per donar de baixa drets liquidats?

L'abocament existent just a la sortida del poble anant a Búger té llicència municipal d'activitat? Què pensen fer amb ell? L'Ajuntament de Sa Pobla ha autoritzat expressament l'abocador que hi ha just devora el creuer entre el carrer Traginers i la via on es troba la central de telèfons?

Tots sabem que al barbacoa de Son Alegre es duu una activitat de venda ambulànt sense permís ni autorització de cap classe. Ha iniciat cap expedient sancionador per resoldre aquest assumpte? Quines altres mesures ha adoptat la Majoria Municipal?

P.S.M.-Nacionalistes de Mallorca

UN ANY D'OPOSICIO SOCIALISTA

La idea bàsica que inspira els socialistes és la de substituir l'explotació de l'home per la cooperació de l'home amb els seus semblants. Amb aquest esperit ara fa un any i dos mesos ens vàrem presentar un grup de dones i homes de Sa Pobla, per posar un poc de la nostra part per construir un futur millor pel nostre poble.

Ens presentàrem amb un esperit de servei dins una conjuntura en què Sa Pobla es trobava dins una situació política confosa.

Com tots sabeu se varen unir el P.P. i Convergència o millor dit el P.P. es va menjar Convergència, fent un pacte que encara avui, cap pobler l'entén. Va sortir guanyador per molt poc el P.P. El senyor batle va prometre que aquest nou equip de govern seria democràtic, honest, etc. és a dir fer "borrón i cuenta nueva" (com diu un refrany castellà) i oblidar-nos de la caòtica legislatura passada. Els Socialistes per segona vegada teníem un regidor, però la 1a. vegada que sobrepassaven els 600 vots a unes eleccions municipals, amb aquestes bones notícies començaven a caminar la present legislatura, pensant que el talant del nou batle seria així com ell deia.

Però el primer dia ja vàrem veure com seria el nou batle, autoritari, antidemocràtic i fent servir la llei com a ell li convingués, aquell dia no va deixar respondre a l'oposició, donant per tancat el 1er. ple de la legislatura perquè a ell li pareixia.

Això és la primera mostra del que deim i no volem seguir més ja que aquesta plana no donaria abastament de les vegades que el batle s'ha pres pel "pito del sereno" a l'oposició.

Ara en una entrevista publicada al primer **nombre** de la revista "SA PLAÇA" el nostre batle deixa caure una sèrie de consideracions respecte als caps de llista dels grups de l'oposició. Entre altres coses es demanava si qualssevol dels caps de llista de l'oposició hagués deixat la seva feina per fer de batle.

Per la nostra part hem de tornar dir que per nosaltres la política ("ell no són polítics") és de tipus vocacional i mai no haguéssim estirat el padró ni inflat els pressuposts per tenir un bon GUANY.

Diu també que no dediquem a l'ajuntament les hores necessàries. Idò bé el nostre punt de vista és que el nostre batle confon la quantitat amb la qualitat. Es pot fer molta feina sense la necessitat de fer el "roncero" per la Sala.

I després acusa a l'oposició de falta d'imaginació, està clar que el batle si la té, però el que nosaltres creim és que el batle té una manca de coneixements semàntics i el que ell diu imaginació nosaltres deim "fantasia".

Si el nostre batle ha volgut entendre el que li deim, amb tot el que sigui fer feina

per Sa Pobla i els poblers, hi esteim disposats (el nostre portaveu municipal) primer i cada un de nosaltres a cooperar.

AGRUPACIO SOCIALISTA DE SA POBLA

RESPOSTA AL BATLE

Després de llegir l'entrevista del nostre batle que li va fer aquesta revista, m'agradaria puntualitzar algunes coses.

Es veritat que el col·legi "Tresorer Cladera" abans no ens costava res però ara sí que ens costa, costa la recol·locació de 8 professors que poden esser uns 28.000.000 de pessetes cada any.

Referint-se també a les hores dels plenaris no veig correcte que el nostre batle digui això, ja que un ajuntament democràtic o almanco que ho vol esser, hauria de tenir en compte que nosaltres tenim una feina i no ens dediquem a la política per cap tipus d'interès econòmic, sinó que ho feim per gust, cosa que no demostra el seu equip de govern ja que cobra 90.000 pts. Trob què això que diu -que qui no té temps per perdre a l'Ajuntament que no es presenti a unes eleccions- no són paraules molt adequades per un batle democràtic, ja que no em sobra el temps, però n'hi perd, i de molt bon gust. En quant a la meua feina, està més que clar que no la deixaria i això que jo de cap de les maneres guany 5 milions de pts cada any però això sí m'agrada molt i no pens deixar-la. El motiu pel qual ell deixa la seva, ell sabrà quin és i no seré jo qui ho digui. També m'agradaria dir-li que això que l'Ajuntament no té res que veure en la CAP, està molt clar perquè ara ja no n'hi ha, de CAP, desgraciadament, però li vull recordar que en el seu moment el Gerent de la CAP va sortir a "hombros" de la seu de CONVERGENCIA per celebrar la seva victòria, vol dir alguna cosa?, o no?. A vegades convé tenir memòria i pensar un poc el que ens diu, per no dir coses que no se les creu ni ell.

ANTONIA SOLER REGIDORA DEL CDS.

POT UNA MOTO AJUDAR A APROVAR EL CURS?

UNA TEORIA HETERODOXA SOBRE EL FRACAS ESCOLAR

Són molts, per desgràcia, els qui per aqueixes dates sofreixen a ca seva les conseqüències de l'anomenat "FRACAS ESCOLAR".

Més de dos han de recuperar durant l'estiu aquelles matèries que els han quedat penjades. Davant aquest panorama un es pregunta: Què passa a l'escola? Per què la gent suspèn tant?.

Estudis abundantíssims de persones especialitzades constaten la gravetat d'aquest problema que tant preocupa a tota la comunitat escolar. Sociòlegs i pedagogs es trenquen la closca per tal d'esbrinar quines són les causes i intenten posar-hi remei.

Les consultes dels psicòlegs són plenes d'estudiants amb problemes de fracàs escolar. Fins i tot l'Estat està a punt d'estrenar una nova reforma educativa (LOGSE) en un intent de minvar els mals de les qualificacions.

Per la meua part vull exposar aquí una teoria particular i una mica heterodoxa sobre el FRACAS ESCOLAR. Teoria que al llarg d'un grapat d'anys d'experiència en el camp de la docència he pogut comprovar de ben a prop.

Cada vegada que s'ha duit a terme una reforma educativa, entre al-

tres coses, el que a la pràctica he quedat és la rebaixa del llistó d'exigències, la qual cosa, paradoxalment, ha fet que el fracàs escolar fóra més elevat. La massificació de les aules també hi ha contribuït. Molts de pares, volent el millor pels seus fills, han volgut fer-los estudiar el batxillerat, sense tenir en compte que no tothom té la mateixa capacitat. Tot i amb això, el fracàs en moltíssims casos no rau en causes externes sinó en una causa que tots tenim dins ca

nostra. Es tracta dels "ESTÍMULS" que per part de la família es donen a l'estudiant. Estímuls que produeixen l'efecte contrari a allò que els pares pretenen.

Explicaré aquesta afirmació recordant una mica la història dels estímuls durant els darrers 25 anys.

Posem per cas un alumne de primer o segon de batxillerat.

REFLEXIONS

No només se suspèn perquè els professors siguin dolents.

No només se suspèn per manca d'oportunitats.

No només se suspèn perquè el nivell d'exigències sigui altíssim o per la ineficàcia dels mètodes pedagògics o la massificació de les aules.

També se suspèn per manca d'ESFORÇ I COLZES.

També se suspèn per manca d'INTERES o IDEALS.

També se suspèn per manca de RESPONSABILITAT.

També se suspèn per TENIR MES DEL QUE ES VOL.

ESTIMULS PAS A PAS**-Anys 1965-70.**

Quan un al.lot aprovava el curs no havia fet res més que complir amb la seva obligació d'estudiant.

Quan suspenia irremeiablement era junyit a la feina de sol a sol i de nit, podia, si volia, estudiar les assignatures suspeses. Moltes vegades aquest mètode tenia un efecte redemptor. Si no volia, ja no se'n parlava més i quedava enganxat a la feina definitivament.

-Anys 1970-75

La política d'estímuls avança un grau. Si el llibre de qualificacions escolar presentava una bona nota global, l'al.lot es veia recompensat amb algun detall, com per exemple,

el regal d'un Monopoly o unes esportives noves.

També el suspès puja un escaló: Normalment aquest té una tanda per estudiar i l'altra per ajudar a la feina dels pares.

-Anys 1980-85

A partir d'aquesta anys els percentatges de supesos són molt més grossos. La gent té més doblers i molts estudien per força o sense massa llums naturals. La política "d'estímuls" es dispara. El simple fet d'aprovar el curs es veu recompensat generosament. Es habitual i quasi obligatori, en aquest casos, regalar una bicicleta o un motoret.

El suspès gaudeix d'un tracte de preferència durant l'estiu. Li posen un professor particular, viu a vorera de mar i està completament alliberat

de qualsevol feina manual.

-Anys 1990

La política d'estímuls arriba a unes cotes insospitades. L'estímul no és ja per aquell qui treu bones notes, ans al contrari, ara és el qui suspèn que es veu estimulat amb una moto o un "Turbo". Així, l'al.lot, tal volta el curs que ve estudiarà un poc més.

Molta gent, pensant fer un bé al fill, no aconsegueix altra cosa que avesar-lo a la llei del mínim esforç; se'ls posa cada vegada la menjadora més baixa. Els pares no es preocupen més que de donar coses als fills en lloc de donar-los ideals i això pot esser perillós.

per Jordi Soler

■ *"Crec que pel camí del fracàs escolar es pot arribar tal vegada al fracàs en la vida, cosa que seria molt més greu"*

Optica Vialfàs

GABINET D'OPTOMETRIA I CONTACTOLOGIA

Margarita Vidal Rettich
òptica diplomada

MERCAT, 7
07420 • SA POBLA
BALEARS
TEL. (971) 54 03 48

PROVES D'APTITUD PER A L'ACCES A LA UNIVERSITAT (Uff!!).

Una visió de les proves de selectivitat, que recentment tingueren lloc a l'institut de can Peu Blanc, des de l'òptica de l'estudiant

Per Antònia Siquier

Després d'un mes de maig on gairebé haguérem de dur vida de frare, tancats bona part del dia estudiant, va arribar l'acabament del C.O.U., tots els que havíem aprovat, i els que no també, pegàvem bots d'alegria. I un sopar per celebrar-ho on tot foren rialles, bones cares i un oblit, tot i que només fos per un moment, del que havia de venir després. Els que havíem aconseguit superar tots els obstacles, en forma d'exàmens, que hi hagué durant el curs teníem present que al cap de dues setmanes hi havia la prova per la qual durant tot el curs, i més acusat, ja, a les darreries, els professors anaven com a bojos intentant acabar el programa, i potser nosaltres no ens començàrem a preocupar fins que no ho tenguérem gairebé a damunt. Tot i així, arribà el primer dels tres dies que componien la Selectivitat. L'institut era ple de cares que no m'eren gens conegudes; eren alumnes, amb els mateixos nervis i, potser, mala cara que jo i bona part dels meus companys, que venien dels instituts de Pollença i d'Inca. Els de Sa Pobla vàrem ésser els darrers en entrar a les aules i durant la lenta i inacabable agonia dels darrers deu minuts intentàvem resoldre, com podíem, els darrers dubtes que se'ns acudien. Entre els de Can Peu Blanc s'assegurava, amb molta por, que a l'examen de filosofia ens demanarien els dos darrers autors del programa, potser perquè o bé no els havíem estudiat amb molta profunditat o bé perquè foren dels que menys agradaren en general. Com dic, tot eren nervis més o menys ben dissimulats.

No parlaré en què va consistir cada examen, més que res perquè potser algú es podria quedar dormit o per altra banda perquè ocuparia molt d'espai. En general la Selectivitat va anar bé, o almanco això en són els desitjos, tot i que comparada amb la

de l'any passat fou qualificada de "saladeta" tant per part dels professors que ens vengueren a donar ànims com, evidentment, per nosaltres. Tot i el qualificatiu de "saladeta" ens vam poder ajudar (entre nosaltres) ja que el professor que ens guardava va ésser una miqueta benèvol i en algunes ocasions va fer els ulls grossos; tots teníem ben clar que la Selectivitat no serveix per res i per tant n'havíem de sortir de la millor manera possible i si feia falta pegar una ullada al veí es feia sense més.

Potser ara només falta comentar que vàrem ésser els primers alumnes que férem la Selectivitat sense posar a la capçalera del full el nostre nom, localitat i altres; sinó que posàrem unes etiquetes, famoses elles, amb codi de barres. Quan acabàvem els exàmens n'aferràvem dues, una a la capçalera i l'altra a l'acabament del full; a molts ens feia la sensació, potser era por, que faltava alguna cosa per acabar l'examen, com si el que acabàssim d'escriure no ho haguéssim escrit realment nosaltres; però com he dit era, més bé, la por que teníem al fet que els ordinadors es poguessin equivocar, ja que encara que es mirassin les etiquetes amb molt de deteniment no es podia tro-

bar cap diferència entre unes i les altres.

Ara, dia dos de juliol que és quan acabo d'escriure aquest article que vaig començar el darrer de juny, puc dir que em fa la impressió que els ordinadors no s'han equivocat, ja que de quaranta-quatre companys que tenc entès que fórem els que ens hi presentàrem hem aprovat tots manco quatre; i coincideix que aquests quatre eren persones que només es matricularen d'una o de dues assignatures. Per tant tot un EXIT; ara, potser, a alguns la Selectivitat els haurà baixat tant la mitjana que tenien que es veuran obligats a estudiar una altra carrera i d'altres que si els basta tendran el cor estret pensant si els han admesos o no a la universitat on han fet la sol·licitud.

Ja s'han acabat els quatre anys d'estància en el nostre institut, potser a algú li fa un poc de pena anar-se'n, però el fet que per l'octubre comencem una nova història, que comportarà molts de canvis, fa que sovint l'oblidem, ara bé, mai per sempre; romandran molts records d'aquest període en tots i cada un de nosaltres.

EL PRESTIGI DE SA GRADUADA

per Parla Clar

En el passat i primer número d'aquesta mateixa revista, vaig gaudir del comentari que feia el magne premiat escritor pobler Miquel López Crespí qui ens recordava la figura del seu oncle Miquel Crespí que fou batle de sa Pobla i que, sense cap dubte, va escriure una pàgina d'or en la història de l'escola Graduada.

Aquell interessant i encertat escrit, em dóna peu a convertir una vegada més a Sa Graduada en protagonista d'aquesta segona entrega de Sa Plaça, encara que des d'un caire molt diferent al que ens presentava l'amic López Crespí.

No fa gaire temps i enmig d'una d'aquestes rotlades estiuenques que solem muntar enrevoltats a una taula d'un bar de la nostra incanviable Plaça Major, vaig tenir l'ocasió d'escolltar un comentari, el qual resava així: Sa Graduada, ha perdut el seu prestigi. No, no hi estic d'acord. Sa Graduada no ha perdut el seu prestigi i no el perdrà mai. Dins aquest edifici s'hi han format metges, picapedrers, fusters, missers, marjalers. Totes aquestes persones, ex-alumnes, són el que li han donat a Sa Graduada el prestigi i els alumnes que té avui seràn els que mantindrán aquest prestigi.

Està clar que la persona que va fer aquest comentari, no es referia els alumnes, sinó més bé als problemes que hi ha hagut durant aquests darrers anys a nivell intern de l'escola allà on els professors han tengut les seves diferències provocant d'aquesta manera que es facin comentaris sobre el prestigi de l'escola, però la història, dins la qual jo no en-

traré, és molt diferent. Potser, qualque dia, algú ens la conti.

Per desgràcia, i dins qualsevol ambient de treball, ens trobam amb persones que solament persegueixen l'enriquiment del seu prestigi personal, sense pensar a qui fan mal o a qui fan bé, tan sols és la seva persona el que compta, caigui qui caigui, sigui alumne o sigui company de feina. Aquí, m'imagino, està el motiu del comentari que fa referència al prestigi de Sa Graduada. No seria més en-

■ "Sa Graduada no ha perdut el seu prestigi i no el perdrà mai"

■ "No seria més encertat dir que hi ha persones que no tenen el suficient prestigi com per impartir classes a Sa Graduada?"

■ "Els professors han tengut les seves diferències provocant d'aquesta manera que es facin comentaris sobre el prestigi de l'escola"

certat dir que hi ha persones que no tenen el suficient prestigi com per impartir classes a Sa Graduada?.

Vosaltres teniu la darrera paraula.

GUARDERIA INFANTIL

GENT MENUUDA

C/. Dato, 5 - Tel. 540382

SA POBLA (Mallorca)

CONSELL ESCOLAR MUNICIPAL, UNA NECESITAT A SA POBLA

El Consell Escolar Municipal, ja va tenir començament a sa Pobra amb motiu de la reunió per la participació de les APAS a les festes dels Reis, Sant Antoni i Carnaval.

En aquella ocasió, el batle Jaume Font, va reunir els presidents de les APAS, els directors de les escoles i representants de l'Ajuntament. Es decidiren uns temes que llavors es dugueren a terme, i uns altres quedaren en el tinter.

Aquell començament no ha tingut continuïtat, per això ara més que mai, que el col·legi municipal Tresorer Cladera serà públic, i per tant amb igualtat de condicions, és l'hora d'agrupar les diferents activitats i coordinar-les per tal que es puguin aprofitar les distintes instal·lacions esportives i utilitzar els monitors amb racionalitat i eficàcia.

¿Quines altres funcions pot desenvolupar el Consell Escolar Municipal?

-Debatre i cercar solucions als problemes educatius i traslladar-los als òrgans municipals corresponents.

-Col·laborar, conjuntament amb els consells Escolars de cada centre i la Direcció Provincial del MEC, per determinar les àrees d'influència de cada col·legi públic d'EGB i Pre-escolar, segons marca el Reglament d'Admissió d'alumnes, que desenvolupa la LODE.

-Coordinar els diferents aspectes

que l'escola ha d'assumir en matèria educativa.

-Canalitzar les reivindicacions educatives dels diferents sectors de la Comunitat Educativa en relació amb el municipi.

-Planificar i programar les construccions, reparacions i el manteniment de les escoles públiques.

-Elaborar els cens d'al·lots a matricular cada curs, segons les dades dels serveis de l'Ajuntament.

-Actuar d'element dinamitzador de l'acció municipal a nivell de cultura, educació física i convivència democràtica.

-Organitzar activitats extra-escolars per a alumnes i pares, i programar la utilització dels centres d'acord amb APAS i Claustres.

-Posar en comú experiències sobre l'ús, manteniment i reforma de les instal·lacions.

-Recolzar les activitats de reciclatge encaminades a fomentar una escolar arrelada a l'entorn socio-cultural pobler, aprofundir amb la normalització lingüística.

-Impulsar la formació dels pares a través de les activitats pròpies amb col·laboració amb les APAS.

-Organitzar taules rodones, conferències, exposicions, concursos, etc. sobre temes educatius.

-Atendre l'equilibri de recursos de tots els nivells educatius davant els organismes corresponents impulsant la creació de les unitats necessàries.

-Participar en el seguiment de les

noves instal·lacions educatives aportant les suggerències que es creguin necessàries.

-Impulsar i recolzar la integració dels deficients dins les escoles ordinàries.

-Formació Professional i BUP: encaminar cap a acomplir la funció que el mercat de treball de l'àrea demana, amb informació, estudi, noves tecnologies, etc.

-Altres funcions i competències que es puguin determinar.

La nostra Comunitat autònoma està a punt de tenir les competències amb educació, és ver que serà progressivament, primer adults i universitat, llavors en el 96 les ensenyances mitjanes i bàsiques. Per això indiferentment d'allò que es pugui legislar, el consell escolar municipal estaria constituït, i fins i tot les nostres experiències podrien servir, per la creació del Consell Escolar de la Comunitat Autònoma.

La col·laboració de La Conselleria de Cultura del Govern Balear i FAPA MALLORCA, tal com es va dir, a les jornades pel debat al model educatiu per les Illes Balears, ja avancen cap a aquesta línia.

Es, sens dubte, dins el camí de la col·laboració, la participació, i el debat, per què no, la financiació de les activitats, com es poden dur a terme uns estatus culturals més elevats, i un espectre de l'esplai molt més ampli, pels qui seran el futur del nostre poble, i els qui ara, no ho oblidem, són els nostres fills.

Pep Servera Rosselló

BOUTIQUE

Latsa

Plaça Major, 10 - Tel. 54 22 74
SA POBLA

SANI BONFORT, C.B.

Inst. Sanitàries
Gas
Calefacció

Carrer Lluc, 23-25
Tel. 54 08 67

07420 - Sa Pobra

LLEGIR UNA SENTENCIA

Per Antònia Mercadal

Era una cap vespre, a finals del mes de juny. Va caure dintre les meves mans. Per motius burocràtics, que no vénen al cas.

Era una sentència judicial d'ara fa uns 60 anys. La meua idea era entregar-la, el mes aviat possible a qui correspongués, perquè així el funcionari de torn acabàs de formalitzar i completar la "paperassa".

Coneixia el seu contingut. Sabia la història feia molt de temps, des que era molt menuda, per la qual cosa, en principi, no va despertar en mi molt d'interès, jo només la tenia per dur a terme uns tràmits necessaris.

Però es va retardar l'entrega, i en un moment donat, en

lloc de triar llegir els meus habituals diaris, vaig pensar: la llegiré. L'esclator, el dolor i un esgarrafament que em va recórrer tot el cos varen esser les conseqüències immediates produïdes per aquella lectura. A quasi 60 anys de haver-se duit a terme, el calfred va esser total, l'ànima em va quedar feta bocins. Era una sentència contra al.lots poblers, eren tots joves, idealistes i legals, alguns d'ells els mataren, als altres els condemnaren a reclusió perpètua.

Les preguntes s'emmagatzemen al meu cervell: com és possible que la irracionalitat s'apoderi d'un poble amb un grau d'obcecació i venjança

tal, que faci confondre la joventut amb l'exaltació, els ideals en radicalisme i la legalitat en subversió.

Seixanta anys són molt llunyans, però també són molt propers. Fa pocs dies ha sortit la notícia pels mitjans de comunicació, de la revisió de la sentència d'un jove, que al seu temps es va dir que s'havia llançat per la finestra. Recordam també a Salvador Puig Antich, d'això no fa tant de temps.

Fets deplorables a altres indrets del món eren l'assassinat de Monsenyor Romero i els jesuïtes al Salvador, ens demostren que la humanitat sencera i cada un de nosaltres tenim el compromís ferm i adreçat a que mai cap capvespre, de cap mes, de cap any, a cap indret del nostre món, es pugui llegir, i per damunt tot, es pugui dur a terme una sentència com aquesta.

cle torna a començar.

A les ciutats no es nota tant aquest

fenomen, però als pobles com Sa Pobla es veu clarament: no hi ha ideologies pròpies entre el jovent, totes les idees que tenen són una herència dels seus pares, són idees agafades per inèrcia, sense fer-se'n cap pregunta... i de què serveix demanar-se res si ja estam bé així? per començar no TOTS estam bé, però serem optimistes i acceptarem que ara estam més o manco bé, però senyors, hi ha un temps anomenat futur, i, potser, que en aquest futur no estiguem tan bé com avui. hem de començar a millorar des de ja!

Jo, com a jove, des d'aquí, demano a tots els joves que procurin cercar les seves opinions, meditates i reformades per ells mateixos. El més important és que les nostres són molt més decisives del que us pensau, amics, perquè els joves, som la força i el poder del futur.

DOLÇ AUCELL DE JOVENTUT

Per Laura Castillejos Mercadal

Desgraciadament, això no és el títol de la nostra pel·lícula; la dels joves d'avui en dia; alt índex d'atur, drogues, marginació etc... De tot això ens fan culpables, quan en realitat en som les víctimes. Però, posem les coses clares; en part n'és culpable la societat on vivim, però, nosaltres, els joves, també tenim la nostra part de culpa. Per començar, ni tan sols hem provat de canviar la societat ni per bé, ni per malament. I ara algú es de-

manarà... I com es canvia una societat?, doncs mirau, d'una manera ben simple: expressant i fent valer les nostres opinions, encara que hi hagi gent que no s'ho cregui. el que passa és que això de les opinions forma un gran cercle viciós del que no en sortirem mai si no ens ho proposam. Vet aquí el que passa; són pocs els que ho fan, la majoria no pren el camí cor-

recte per fer-ho; empren l'evidència, el passotisme.... Com que el nombre d'opinions és baix, no en fan cas; això provoca que la majoria cregui que expressar els seus punts de vista no serveix de res, així doncs, no els expressen i el cer-

Bartomeu Tugores Crespi

Gran, 68-1°
Tels. 54 02 51. Fax 54 04 41
07420 Sa Pobla

ROMANÇ DE L'AIGUA

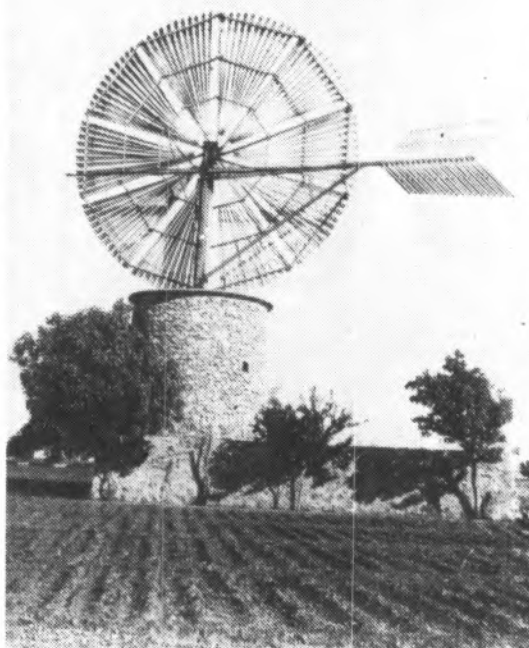
DORMIDA

per Alexandre Ballester

La sínia em volta el cor, i el record. La sínia és una formosa peça d'artesanía i d'enginy. Fusta i argila que volten, cadència de l'aigua que puja i regalima, doll que s'afina als cadufs. Sínies de la marjal poblera, salmòdia aquosa de l'estiu, reg vivificant en la plenitud del juliol encès. Aquelles velles sínies de les marjals pobres, per a les joves generacions, les marjals pobres, ni tan sols són un record. El record implica una referència vivencial. El record, que reconstrueix una imatge pretèrita pertany als més ancians. I la fotografia fa present el record, és la ressonància d'una feina antiga. Cançó de la sínia, romanç de l'aigua dormida.

Jamai un capítol d'una gran història comença amb l'expressió, tan popular a les nostres rondalles, de: "Això era i no era..." Però, per una vegada, i amb la força narrativa d'un romanç vertader fet de mil històries autèntiques, el gran capítol de la història de sa Pobla comença d'aital manera: "Això era i no era" una terra pobra, seca, improductiva, que l'home treballava amb neguit i amb tristor. Assolien minses collites de blat i portaven una feixuga i aplegada resignació acorada a l'esquena, acceptada per generacions de renúncies, per patrimonis de misèria. La misèria era a pell de la terra, un cel de setí lluminós s'escampava damunt la gran planura del

camp, i el camp era pobre. Les terres de sa Pobla o eren fangoses a les parts baixes de sa marjal, o eren pedregoses i amb redols de garriga a les zones altes del terme. El cel era de setí, la terra era aspra.

Arribà un jorn, i l'esguard de l'home pobler mirà terra endins, i sense veure-hi, va veure unes venes d'esperança.

L'aigua, escondida, corria per les venes subterrànies dels camps. L'aigua escondida, dormia sota mantells

de grava i d'argila, tenia somnis de flors, glàtia i corria sense profit. I es perdia la remor del romanç de l'aigua dormida.

L'aigua dormida, sí. Dormida l'aigua, no. Sí i no, nina, dormida dins la terra. Davall terra, nina, terra endins, nina, dorm l'aigua i corre dormida. Espera la mà de l'home, nina, espera el cop de l'eina, nina. Fresca i neta corre l'aigua viva i dormida, nina, dormida i viva dins les venes de la terra.

Un jorn, l'home de sa Pobla, amb l'esguard fix i el pols vibrant, obrí la terra aspra. L'obrí a cops de picassó i de manuella, i com més endins es feia, més sentia l'encativador romanç de l'aigua dormida.

Als camps, romperen llivanyes, arplegaren macs, arrancaren garriga, passaven esterrosadors i cercaven aigua. I la terra s'esdevingué hort.

Sovint he escrit sobre aquella generació heroica de 1910, que convertiren la pobresa agrària de sa Pobla en riquesa agrícola. Ho recorda puntualment **Josep Mas-caró Pasarius**, que la vaig denominar generació d'herois anònims de la història d'un poble.

Foren unes persones entestades a imposar-se sobre una geografia adversa, i volgueren deixar heretats productives als seus descendents. Foren persones, no foren personatges, i si uns fan història, els altres, les persones, són història.

**CLASSES DE REPÀS
D'E.G.B.
MATEMÀTIQUES I CATALÀ
1r, 2n DE BUP**

*C/ Molí, 48 - Tel. 54 03 06
SA POBLA*

Ferretería CAMPINS

EINES - FILFERROS - ENREIXATS - PINTURES

*C/ Església, 9 - Apt. 80 07420 SA POBLA
Tel. 54 01 53*

Però darrere la gesta titànica del pagès de sa Pobla, hi ha una altra història d'esforç i de dedicació. Hi ha l'oblidada història dels menestrals de sa Pobla. D'una generació de vells mestres al caire de l'artesanía i de la indústria.

Es just, més que just, el càntic continuat a l'agricultor de sa Pobla, a la seva feina inesgotable. Però també és just iniciar un càntic de reneixement als menestrals de sa Pobla que, al costat del pagès, aconseguiren el "miracle pobler" de crear horts allà on la terra secana mirava un cel de setí.

Un càntic als menestrals poblers, fusters, ferrers, picapedrers que varen saber bastir torres, aixecar molins, construir bombes. Sa Pobla gaudeix d'una notable i merescuda tradició de bon treball de mecànics i d'electricistes. Ells muntaren bombes, instal·laren motors, estengueren una xarxa de conduccions elèctriques per damunt la verda estora dels horts. Fou una brillant onada de mecanització posterior a la primera onada dels molins de vent. Ramells oberts per xuclar l'aigua dormida. Petites i grans recordances, recordances de fatiga i de tragèdia es concentren a molts de pous del camp pobler. Bombes de pistó, cigonyal lluent, aquell soroll sòlid que resplendia a la caseta, i pou avall, entre travessers que s'esvaïen en la fosca de la fondària, el moviment alternatiu de les llargues tiges, repicant el romanç de l'aigua dormida per pujar-la pams i pams de tuberia amunt, fins abocar-la, amb líquid es-

clator, la safareig. Els safarejos de marjal, són reserves d'aigua que han après geometria. Després, per l'aixeta, es trenca el rigor geomètric, i l'aigua es desfà, escintil·lant, i corre pels solcs com un bri deixondit, comunicant vida a la terra, realitzant el seu somni de flors i fruits.

Menestrals de sa Pobla, estalonadors de la conquesta del camp de sa Pobla, pas a pas amb el pagès. Tallers de ferrers de *can Eixut, can Gelabert, can Puça, can Cinto, can Pèl de Mel, cas Cerol* i d'altres; cada agricultor tenia el seu ferrer com un servei d'instal·lacions i de reparacions. Fusters com *cas Senceller, can Rian, can Molondro, can Muxella, can Mascó*, especialitzats en molins, sínies i carros. I també electricistes com *cas Curro,*

"Fusta i argilà que volten, cadència de l'aigua que puja i regalima, doll que s'afina als cadufs"

" Arribà un jorn, i l'esguard de l'home pobler mirà terra endins, i sense veure-hi, va veure unes venes d'esperança"

" Als camps, rompen llivanyes, arreplegaren macs, arranquen garriga, passaven esterrossadors i cercaven aigua. I la terra s'esdevingué hort"

d'es Forn, can Remolà, can Cortí. I un taller, el del meu pare *Rafel Ballester*, on he vist treballar amb imaginació, amb coneixement, i atendre tota una parròquia. Cada taller tenia la seva, amb agricultors fidels i impacients, sobretot a l'estiu, quan l'esplet de mongetes, que tantes suors havien costat, per mor "des motor" estaven a punt d'assecar-se.

Amb aquest romanç d'una història cal que recordi els cercadors d'aigua, saurí, endevina-

dor com *l'amo en Real*, de qui vaig veure una tarja de visita que, sota el seu nom, deia, imprès: "Buscador de

agua por la gràcia de Dios". De sa Pobla sortiren els primers "perforadors", màquines de foradar fetes als tallers poblers, equips com els de *can Roig-Llobera, en Ros, en Pistola*, i d'altres amb l'anomenada de bona feina a tota l'illa.

A sa Pobla han sorgit nous tallers amb moderns equipaments i utilatges, amb acreditades bombes verticals i submergides que, avui, en una simfonia d'energia, desvetllen l'aigua dormida a les fondàries de la terra. A sa Pobla tots saben, de memòria, el romanç de l'aigua dormida, que mai no dorm.

El record de la sínia em volta el cor. Ritme de rodes. Cançó de la sínia, romanç de l'aigua dormida.

CATALA AL SENAT

Per Pere Bonnín

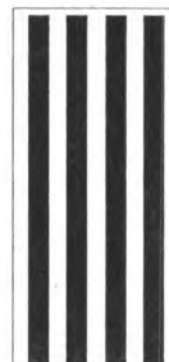
"Si molts ho fan, és perquè reben mil tipus de pressions, des de socials fins a econòmiques i culturals"

● L'Estat espanyol és mestís, multilingüe i multinacional. Era també pluri-religiós.

● Una llengua no val menys per ser minoritària. Tampoc ningú no és més intel·ligent per ser més ric.

● Hi ha traductors, hi ha intèrprets, hi ha el desig de conèixer la llengua de les persones que estimam. Mes, per tendència natural, no existeix el desig de renegar de la llengua materna i sotmetre's a una llengua estranya.

● L'amistat exigeix igualtat, no dependència. Ningú no ha de ser obligat a renegar de l'herència cultural i lingüística que ha rebut dels seus pares per a ser ciutadà de primera classe d'un Estat

L'imperialisme castellà passat pel centralisme borbònic ens ha portat a una situació estranyíssima: un Estat sense poble.

Només els organismes oficials tenen la "Casa de España" a l'estranger. Els catalans tenen el Casal Català, els gallecs la Casa Galega, els andalusos la Casa de Andalucía, els bascos, els aragonesos i els mallorquins, altra tant.

L'Estat espanyol és mestís, multilingüe i multinacional. Era també pluri-religiós.

Els Reis Catòlics volgueren unificar el país mitjançant la religió i, malgrat l'èxit del descobriment i de la colonització d'Amèrica, iniciaren el camí cap a la decadència.

L'obsessió unificadora i imperialista d'Antonio Martínez de Cala, co-

negut per Elio Antonio de Nebrija, aconsellà a la Reina Isabel Catòlica que prohibís l'emigració de parla catalana a Amèrica, car "la llengua és instrument i companya de l'imperi".

I això que els catalans (mallorquins i valencians) havien pagat la primera expedició. Els Santàngel de València hagueren de vendre una finca que tenien a Mallorca, prop de Pollença, per a comprar una caravel·la a en Colom. I un jueu (converts) català, de cognom Martí, fou el primer europeu que es quedà al Nou Món.

A l'imperialisme castellà succeí l'obsessió centralitzadora dels borbons francesos. Els decrets de Nova Planta arrancaren de soca-rel l'autonomia catalana i Javier de Burgos traçà una nova divisió del territori com a primer pas per a una adminis-

tració fortament centralitzada.

Han passat segles fins a la Constitució de l'Estat autònom actual. Hi ha recels i molts interessos creats. Però sembla que, a la fi, hom començà a admetre que l'Estat espanyol és mestís, multilingüe i multinacional.

S'admet a mitges. I només quan convé.

Gairebé tots els partits polítics radicats a Catalunya prometien a la darrera campanya electoral introduir el català al Senat, que es convertiria així en una vertadera cambra territorial.

Iniciativa per Catalunya i Esquerra Republicana anaven més enfora encara: la vertadera normalització de l'Estat plurinacional passa per la cooficialitat de totes les llengües nacionals a la Cambra de Diputats.

Estic amb ells.

Així i tot, consideraria una passa important cap a la pau i a la reconciliació profunda entre tots els pobles que integren l'Estat la cooficialitat pràctica de les llengües nacionals al Senat.

L'argument de mesurar el valor d'una llengua pel nombre de parlants és tan fals i poc adient com amidar la intel·ligència d'una persona per la quantitat de diners que tingui al banc. Una llengua no val menys per ser minoritària. Tampoc ningú no és més intel·ligent per ser més ric.

He posat aquest exemple precisament per l'ambigüitat que inclou. A primera vista sembla que hi ha una relació directa entre el valor de la llengua i el nombre d'habitants, com pareix haver-la-hi entre la llestesa i l'enriquiment.

Però una anàlisi més profunda ens demostra que no és la llengua l'únic impediment d'una comunicació amistosa, sinó l'ànsia del fort de dominar el dèbil.

Aquesta voluntat de domini i subjugació és un impediment més greu per a una bona amistat que no el fet que cadascú parli una llengua distinta.

Hi ha traductors, hi ha intèrprets, hi ha el desig de conèixer la llengua de les persones que estimam. Mes, per tendència natural, no existeix el desig de renegar de la llengua materna i sotmetre's a una llengua estrangera.

Si molts ho fan, és perquè reben mil tipus de pressions, des de socials fins a econòmiques i culturals. No volen ser ciutadans de segona classe i s'assimilen a la llengua i a cultura dels senyors, procurant, fins i tot, dominar-la millor que els amos.

Però aquesta dependència no és la millor base de convivència ni un bon fonament per a l'amistat.

L'amistat exigeix igualtat, no dependència. Ningú no ha de ser obligat a renegar de l'herència cultural i lingüística que ha rebut dels seus pares per a ser ciutadà de primera

classe d'un Estat.

Si el reglament del Congrés o del Senat no permeten que un galleg parli en galleg, un basc en euskera o un català, un mallorquí, un valencià en el seu propi idioma, s'està obligant a renegar de l'herència rebuda per a formar part d'un Estat que la Constitució vol democràtic, és a dir, que la sobirania del qual resideixi en cada un dels pobles que l'integren.

Perquè el concepte de poble espanyol no existeix en la realitat. És l'expressió intel·lectual d'un conjunt de realitats tan diverses com són la catalana, la gallega, l'andalusa, la basca o la canària, tinguin o no una llengua distinta de la castellana.

Per tant, mentre no siguin admesos, amb totes les conseqüències culturals i lingüístiques, tots els pobles dins els òrgans de govern, sobretot en els més representatius, Espanya no serà un vertader Estat democràtic i la Constitució serà un paper mullat, com tantes vegades a la nostra història.

NADAL COMAS
Agent Peugeot-Talbot

Ctra. Pollença s/n
Tels. 54 04 82. Fax: 54 05 51
07420 SA POBLA

**HIDRAULICAS
SOCIAS, S.A.**

PERFORACIONS
I SONDEJOS

Carr. de Inca, 11 - Tel. 54 09 42 i 54 09 40
SA POBLA

LA REVOLUCIO AMBIENTAL ?

Per Angel Valiente

En juny d'aquest "meravellós" any de 1.992, l'O.N.U. ha celebrat la seva "Conferència sobre Medi Ambient i Desenvolupament" a Rio de Janeiro, Brasil, també anomenada Cimera de la Terra.

Han participat deu mil delegats oficials de cent cinquanta països i més de vint mil ciutadans compromesos i activistes que han fet un Foro Global paral·lel, cosa que ha convertit la conferència en la més gran que l'O.N.U. mai no ha fet.

La Conferència tracta dos temes que a priori sembla no tenen massa relació, el medi ambient i el desenvolupament, entenent aquest com econòmic, i ha analitzat les possibilitats de l'anomenat tercer món, de poder assolir nivells de qualitat de vida semblants als del primer món.

La situació és seriosa. De les conclusions de la Conferència, tot hom ha tingut possibilitat d'adonar-se'n. Per això, tant sols bastava esser una mica crític amb les informacions aparegudes als mitjans de comunicació "oficials".

El secretari general de la Conferència va declarar que "no es poden perdre altres 20 anys", recordeu que fa 20 anys es va fer altra conferència

a Suècia amb resultats semblants. El Secretari General de l'O.N.U., Butros Gali ha declarat, "tot el que aportin els països desenvolupats per protegir el medi ambient mundial és una inversió en la seguretat futura". S'entén, oi!.

Aquesta és la veritable qüestió de fons de la Conferència.

Desaparegut el problema que ha condicionat les relacions internacionals els últims 70 anys, o sigui, les relacions Oest-Est, apareix el problema Nord-Sud, o països desenvolupats i infradesenvolupats, també

dels recursos naturals com l'aigua, l'aire i els sers vius, dret del que no es podrà gaudir si el Sud pretén models de creixement com els mantenguts fins ara pel Nord.

Els resultats d'aquest control, que no canvia res, doncs és el mateix palès pel tercer món fins ara, són de sobra coneguts, i si per si algú es pensa que sols són paraules, aquí van algunes dades que il·lustren situacions de països que estan condemnats a no gaudir de nivells de vida que sí gaudeixen altres.

* Mil milions de persones viuen en

MAP

anomenats eufemísticament en vies de desenvolupament.

Però, ¿realment apareix aquest problema o ha estat ocult i condicionat per l'anterior problema?

La Conferència ha finalitzat amb el Nord resistint-se a les pressions del Sud, per arribar a compromisos financers envers facilitar el seu desenvolupament econòmic, indicant-ne al Sud que desenvolupament ha d'esser compatible en la defensa i cura del medi ambient, necessitat, que es tracta ja d'una qüestió de supervivència, tant pel Sud com pel Nord.

Així doncs, el Nord condiciona el desenvolupament del Sud a aquesta cura, disfressant-la de creixement econòmic sostenible, envers sostingut com el model del Nord, i a més a més emmascarant-lo com el dret de les generacions futures de gaudir

condicions de pobresa absoluta, 900 milions no saben escriure, 1.750 milions careixen d'aigua potable, 800 milions pateixen fam i 90.000 persones perden la vida cada dia per aquesta raó. Per què?

* Cada any, desapareix una àrea de selva tropical similar a l'extensió de Grècia. Les causes són diverses però els agricultors sense terra, desforesten les 3/5 parts d'aquesta selva. Per què?

* Encara que en l'actualitat, les dones aporten 2/3 parts del treball mundial total, apenes posseeixen el 10% dels recursos econòmics i un 1% de les propietats materials. Per què?

* Una parcel·la de terra, dedicada a l'agricultura, alimenta a 10 vegades més persones que si és destinada a la ramaderia. Amb una dieta vegeta-

riana, que necessita diversitat, i considerant-ne 17 persones per hectàrea cultivada, la biosfera podria sostenir a 140.000 milions de persones. Perquè monocultius obligats per multinacionals i MacDonals?

* Paradoxes de la ciència; abans de la generalització dels plaguicides tòxics, el 30% de les collites mundials es perdien per culpa de les plagues i herbes perniciosos. A pesar de l'increment de l'ús d'insecticides i herbicides i de l'endeutament dels agricultors, les pèrdues actuals són quasi les mateixes, un 29%.

Solucions a aquests i d'altres problemes, el Nord li nega al Sud. Doncs la pregunta és; pot la totalitat del món mantenir un creixement econòmic sostingut tal i com ha estat paradigma del Nord?

Es obvi que no. Els problemes medi ambientals impedeixen aquest mode de creixement. Les pressions del moviment ecologista afecten els països industrialitzats, però també defensen un repartiment equilibrat

del benestar i que arribi a tot el món, sense perjudici de la natura. Es presenta l'ecologisme com la teoria crítica a controlar pel "nou ordre internacional", i el Sud, troba la ideologia perfecta per reclamar del Nord l'acabament de les barreres legals i no legals que impedeixen el seu benestar. Canvia deute i llibertat de mercat per natura.

Significa això que és propera una "revolució ambiental"? Que no s'amoïna ningú, que d'altres ideologies han estat perfectament assumides pel sistema, o el que és el mateix; Què és més important, la fam o el paisatge? Què és més important, els llocs de treball de milers de treballadors d'empreses amb activitats contaminants o la contaminació produïda? Per exemple i per esser un fet d'actualitat, tenim el cas Ercros, empresa de fertilitzants del grup KIO, amb 10.800 treballadors, una suspensió de pagaments de 215.000 milions de pessetes, un deute amb la banca pública, Argentaria, de 90.000 milions de pessetes, un deute de

25.000 milions amb la Tresoreria de la Seguretat Social i el Ministeri d'Hisenda. Pot esser il·lustratiu del que volem dir.

Els sindicats ni se n'adonen. Tant ells com els partits polítics en general, han incorporat el discurs medi ambiental, però la realitat, és més forta?. Els mateixos treballadors, realitzaran accions per l'eliminació dels factors contaminats de les seves empreses?

Tal vegada, són massa qüestions per un simple article, però, l'objectiu es fer reflexionar sobre aquestos temes.

Per finalitzar, recordar-hi les paraules del secretari general de la Conferència de Rio, Maurice Strong, al acte de clausura, "Són els Pobles els que han de prendre la iniciativa de demanar als seus governants que compleixin lo dit aquí".

Que així sigui pel benestar de milions de sers humans que ho necessiten ja!

*Drogueria
Ferreteria
Pesca* *Jugueteria
Perfumeria
Regal*

CA'N MUNAR

Biel Munar Barceló

*C/. Mayor, 36
Tel. 540398*

*SA POBLA
Fax. 862361*

**JOIERIA
RELOTGERIA
OBJECTES REGAL**

Enrique

CASA FUNDADA L'ANY 1919

AGENT OFICIAL: SEIKO

NOWLEY

*C/ Mayor, 24 T. 54 08 99
SA POBLA*

LA DIARREA AGUDA

Per Benet Colombàs

El terme "diarrea" ve del grec i, etimològicament, significa "fluir a través de". L'adjectiu "aguda" s'hi afegeix per definir un començament ràpid i una evolució curta que, en general, oscil·la entre els 4 i 10 dies i mai no superen les dues setmanes.

Definim la diarrea aguda com l'augment en la freqüència, fluïdesa i volum dels excrements. S'estima que durant els tres primers anys de vida, l'infant experimenta d'1 a 3 episodis aguts de diarrea. La conseqüència d'aquest procés és la pèrdua d'aigua, sals i minerals amb la conseqüent DESHIDRATACIO.

La diarrea és una de les malalties més freqüents en pediatria i cada metge té una experiència pròpia sobre aquest tema. Als països densament desenvolupats, com el nostre, la malaltia no té rellevància des de fa 30 anys. Però a nivell mundial és una malaltia preocupant, com ho demostra el fet que el 1980 es produïen mil milions d'episodis de diarrea aguda en infants menors de cinc anys, segons va comunicar el Programa per al Control de Malaltia Diarreica de l'OMS (Organització Mundial de la Salut) l'agost de 1983, amb una mortalitat aproximada de 5

milions d'infants.

Davant una diarrea és important

valorar altres casos de diarrea a la comunitat, època de l'any, assistència a guarderia, condicions de vida de la família, antecedents de viatges, presència d'animals malalts, informació sobre nous aliments i canvis en el subministrament d'aigua potable.

Les causes de la diarrea són múltiples, però bàsicament podem considerar tres classes d'agents que la

poden produir: ALIMENTS, FARMACS i GERMENS. Menció especial mereix la diarrea que té lloc durant el primer any de vida i, en especial, els primers mesos, en què la diarrea sol venir d'un trastorn d'origen dietètic, és a dir, sobreali-

mentació, biberons molt concentrats, aliments contaminats i, en cas de lactància materna, medicació de la mare. Com que ja hem dit, la conseqüència més important de la diarrea és la DESHIDRATACIO i el millor mètode per prevenir-la és la REHIDRATACIO ORAL. L'administració de líquids per la boca per tractar la diarrea ha estat una tècnica emprada per la medicina tradicional durant molts anys, d'una manera intuïtiva, amb remeis casolans. Fa més de 3.000 anys, Sushruta, un metge indi, recomanava als seus pacients amb diarrea beguessin grans quantitats d'aigua tèbia amb sal i molasses. Altres comunitats se servien de solucions d'aigua de coco, arròs, canyella, guaiaba i sopa de pastanaga.

L'OMS des de l'any 1977 recomana per a la rehidratació oral una solució de sodi, potassi, clor, bicarbonat i glucosa en proporció equilibrada. *D'una manera casolana es pot preparar mesclat dins 1 o 1,5 litres d'aigua, una cullerada sopera de sucre, una culleradeta de bicarbonat, una cullerada de cafè, una altra de sal i els suc d'un parell de llimones.*

Per tant, com a norma general, l'actitud davant una diarrea per prevenir la deshidratació seria:

1) Oferir a l'infant tant de líquid com vulgui, però mai forçar-lo ni donar-li'n calent.

2) En cas de vòmits, se li donarà el líquid a cullerades, cada 5 minuts durant mitja hora i augmentar progressivament la quantitat.

3) No administrar mai cap medicament; en cas de febre, només antitèrmics.

4) Si va a la guarderia, deixarà d'anar-hi durant una setmana.

5) Un quadre diarreic sol durar menys d'una setmana.

AGENT OFICIAL

TALLERS **MOYÀ**

C/ Miquel Verdera, 51 Tel. 54 09 38
SA POBLA (Mallorca)

CAFE PLAÇA

THE BOSS

Per un "pobleret"

Eren poc més de les 21:30 d'un divendres molt especial i esperat. Contents com dos nois que han de fer la primera comunió ens trobaven enmig d'una gran multitud. Tots estaven esperant el mateix: nosaltres no erem una excepció.

Però, és possible, que l'esdeveniment tingués una importància pròpia per a cadascú en particular. El simple fet de pensar que faltaven pocs instants per fer realitat un somni de fa temps, ens duia records que mai no es perduran: bauxes fetes a bars de copes del Port d'Alcúdia, festes que déu sap com acabaven, moments de soladat en època d'estudiant, d'aquella noia que em traduïa les seves cançons, del disc escrit i pintat regalat al meu amic, de la bogeria juvenil que ens envoltava en sentir alguns dels seus temes, ... La gent es va posar a "treballar" ja que havia arribat el seu "BIG BOSS": Bruce Springsteen.

Sí, era ell, el tantes vegades vist a les portades dels seus discs, sentit en tants de llocs diferents, tot sol o en companyia: tots estàvem amb ell. A la fi, 16.500 persones podien escoltar temes com "Better days", "Born in the U.S.A.", "Local Hero", "Darkness

on the edge of town", "If i should fall behind", "My home town", "Badlands",...

El primer "clímax" de la nit fou quant d'una manera sorprenent es va dirigir a tot el públic en català: "... per agrair a tothom que ha ajudat a muntar aquest concert". En un moment donat de l'actuació, el so de la seva harmònica ens va anunciar una de les cançons més demanades per tots, un autèntic himne: "The river". La plaça es va emmudir. Ens varem girar cap a les graderies, i se'ns va posar la pell de punta. Tota la plaça estava il·luminada per milers d'encenedors: de fons es podia escoltar el petit murmur de la gent acompanyant la potent veu del "Boss".

Després d'un descans de 30 minuts, des de damunt de l'escenari tornaven bramar veus i instruments. La gent no estava cansada, encara hi havia corda i en demanava més. Passades quasi 3 hores de

La vivència d'un "pobleret" al concert de Bruce Springsteen a la plaça de toros de Barcelona d'aquest mes de juliol

concert no m'aturarava de preguntar-me si no interpretaria la cançó tan esperada per nosaltres, i per una persona que per una sèrie de circumstàncies no va poder assistir al concert. Però, després de patir.... al final va sonar.

"Born to run" va servir com a cloenda d'una actuació, en què els més entesos opinaven que Springsteen ja no era com abans, que havia perdut part de la seva vitalitat per tornant-se més tranquil. No sé com eren abans els seus concerts, però el que sí puc dir és que cap succés, en tant poc temps, ens podrà fer venir tant de records com els que varem tenir dos "poblers" un divendres a vespre enmig d'una plaça de toros per terres catalanes.

**GABINET
D'ESTÈTICA
IMATGE**

C/. RENOÚ, 76 - TELEFON 54 06 84 - SA POBLA

Bon Profit, amb en Biel Pons, cuiner del restaurant La Zarzuela

per Pere Franch

Intentant seguir descobrint els racons gastronòmics del nostre poble, aquesta vegada li ha tocat al restaurant la Zarzuela en el carrer des Renou entre el carrer Ric i el carrer Goleta.

-Quin any es va inaugurar el restaurant?

l'any 71

-Com és que li posareu la Zarzuela?

El restaurant fou inaugurat per la meua germana i el meu cunyat, que era el cuiner de l'hotel Formentor. Allà, la seva especialitat era La Zarzuela i per això decidiren posar-li aquest nom.

-Com has après a fer de cuiner?

Dels cuiners que han passat pel restaurant i de ma mare, ara bé, per aprendre'n has de tenir bon gust.

-Quants d'anys fa que estis al davant de la cuina?

Resulta que els sous de cada dia són més alts i com que m'agrada la cuina, fa 8 anys que vaig decidir posar-m'hi al davant.

-Quins són els plats que fas normalment?

Llengua amb tàperes, molts de fideus amb anguiles, ànnera amb olives i cabrit rostit.

-D'ells, quin recomanaries al clients?

L'ànnera amb olives i la llengua amb tàperes, encara que el cabrit, humidet, també és molt bo.

-I a la gent, quin li sol agradar més?

Segons els comentaris de la gent, els fideus amb anguiles, així, de Palma i d'altres indrets em telefonen per venir a menjar fideus amb anguiles i també anguiles ofegades.

-Quan es pot venir a menjar a

La Zarzuela?

Llevat del dilluns, que tenim tancat, si els comanen, qualsevol dia, encara que, ara, no és un bon moment per menjar anguiles.

Sense comenar, normalment, hi ha varis plats per triar, segons la temporada, per exemple, ara és temps de tonyina, tonyina amb pebres.

-Per acabar, de quin plat ens descobriràs els secrets?

Si et sembla bé, ànnera amb olives.

A veure, idò, com es fa

l'ànnera amb olives:

ÀNNERA AMB OLIVES FARCIDES

2 ànneres tendres	1 cullerada de farina
pastanagó, api, ceba, porro	1 pot petit d'olives farcides
1 tassó de vi blanc sec	2 llimones, sal, pebre bo, alls i llorer

PREPARACIÓ

- 1.-Netejau i socarrau les ànneres
- 2.-Dins una rostidora, adobau les ànneres, per defora i per dedins, amb sal, pebre bo i llimona
- 3.-Posau 2 alls, un quart de llimona i una fulla de llorer al ventre de l'ànnera
- 4.-Afegiu les verdures, tallades ben petites, per damunt les ànneres, un tassó d'igua i el tassó de vi.
- 5.-Tot al forn durant una hora. Girau-ho adesiara.
- 6.-Separau les ànneres de les verdures. Trossejau-les.
- 7.-Posau la rostidora, amb les verdures, sense l'oli, al foc amb una cullerada de farina
- 8.-Quan les verdures agafin coloret, afegiu-hi mig litre de brou de gallina o pollastre. Deixau-ho coure durant 10 minuts.
- 9.-Picaeu les verdures i passau-les pel colador xinès.
- 10.-Xapau les olives farcides per la meitat i afegiu-les, amb el seu brou, a la salsa.
- 11.-Posau la salsa amb les olives damunt les ànneres trossejades.
- 12.-Posau-ho al forn durant 15 minuts.

Es pot acompanyar amb patatí rostit, xampinyons saltejats, minestra de verdures, ...

Ja està llest per servir. Bon profit!

La memòria dels arbres de la plaça es perd dins la boira del temps. I malgrat tot, no és aquesta la causa que s'oblidin del que ha passat al llarg de la seva vida. Molt sovint recorden millor els esdeveniments dels anys passats que no els de fa pocs mesos o dies. Ho comenten ells amb ells, aquestes circumstàncies, i gairebé no se'n saben avenir. Un d'ells, anomenat Pròlix, força observador de la vida quotidiana, i de manera especial un gran investigador de les relacions humanes, ho fa a saber al seus companys amb un murmur de veu que no tots encerten a comprendre:

-Tot això és molt significatiu, és un fenomen a tenir molt en compte.

I després es queda callat, emmudit, com si hagués fet un ou vermell. Els altres se'l queden mirant, particularment els més joves, els anomenats Patxoca, Botifler i Ajonjolí. Ells sí que ho recorden tot sense cap tipus d'obstacle que els enterboli la ment. Tenen ben fresca la memòria d'aquell míssil llançat a més de cent per hora pel central del Barça, en Ronald Koeman, i que proporcionà a l'equip el títol de Campió d'Europa per primer cop a la seva història. Ho recorden perquè aquell gol de l'holandès fou l'esclafit que feu omplir la Plaça de banderes i de crits d'eufòria per tots els seus quatre cantons. N'hi havia que no paraven d'exclamar: "Dimecres Sant! Avui és Dimecres Sant!" Tothom va sortir a la plaça a celebrar-ho. Vaja una nit més moguda.

Igual de moguda fou la del diumenge que es proclamà Campió de Lliga. "Ja hi tornam a ser!", digué la palmera, a la qual això del futbol la deixa bastant indiferent. A les parau-

ELS TREBALLADORS DE SOMNIS

les de na Salomona s'hi afegiren les d'en Rebec, un dels platers més vells de la plaça, adolorit pels anys i per l'artrosi progressiva que el mossega. "Avui no podem dormir en tota la nit", es va queixar. Però en el fons l'ale-

Tenen ben fresca la memòria d'aquell míssil llançat a més de cent per hora pel central del Barça, en Ronald Koeman, i que proporcionà a l'equip el títol de Campió d'Europa per primer cop a la seva història

gria era general a la plaça, i d'atiar-la se'n cuidaven especialment n'Ajonjolí i en Botifer. Comentaven entre ells dos: "Si l'altre dia fou Dimecres Sant, avui deu ser Pasqua de Resurrecció". I no paraven de fer xecali-

nes. Al seu voltant anaven i venien tota mena d'expressions de festa: clàxons de cotxe, ovacions, xampany, banderes, cançons ... Un deliri, una vertadera cridòria. Veient tot el que estava veient, en Pirró, un plater escèptic de tota la vida, no li quedà més remei que acceptar l'evidència: "Veritablement, el Barça és més que un club". Encara que en Julí, el més

circumspecte de tots els platers de la plaça, els feu un advertiment: "No es pot frivolitzar amb acudits un fet d'aquesta naturalesa, ja tindrem temps d'analitzar-ho més detingudament".

I és que a la plaça hi ha opinions de tot caire, i totes elles ben respectables. Com la del poèticament reflexiu Mèlic, el qual sempre té a la boca frases profundes per manifestar.

- No us hi capfiqueu. Tot el que passa en aquesta vida no és més que un somni darrera l'altre. La nostra naturalesa està feta de quimeres i d'il·lusions, de malsons i fantasies. Ja sabeu allò que digué el savi: que la vida és un somni i els somnis, somnis són.

Un rebuf general s'alça de la plaça quan el docte Mèlic parla. Però tots se l'escolten bé el que diu. Intueixen que les seves paraules porten la veritat. Hi ha quelcom en ells que els deixa pensatius, encara que sense perdre mai tot l'afany pel que passa al seu voltant.

I és que potser allò que ignoren els platers i la palmera és que per davall terra, sota la Plaça Major, s'hi escolen rius invisibles de mel i de moscatell dels quals ells se n'alimenten a través de les seves arrels, de la mateixa manera que els raigs del sol i de la lluna els envaeixen els seus paladars exquisits. Això els converteix en arbres sensorials i intuïus, capriciosos com ningú, la qual cosa els permet gaudir de la vida en tot moment i en qualsevol circumstància.

Esperem poder-ho anar comprovant un cop hagin passat els mesos de juliol i d'agost i la xafogor d'aquesta època. Després tindrem notícies seves de com hauran passat les festes de Sant Jaume i les vacances d'estiu. Aleshores ens tornarem a veure si Déu ho vol.

Per Joan Guasp

A LA FRESCA DE NIT

CINEMA A LA FRESCA

Fa ja dècades, quan es va començar a veure de prop que la televisió es convertia, cosa que ja ha passat, en el medi fonamental de la comunicació i de l'espectacle audiovisual, es va produir una onada de prediccions fúnebres que anunciaven la mort del cinema. L'art que dins de poc complirà el seu primer centenari. Avui, aquests auguris fúnebres sonen a antigalles. El cinema no sols

no ha mort, si no que experimenta una època d'esplendor; es veu més cinema que mai. I es, des dels seus inicis, un art sempre jove, condemnat a no arribar a ser mai vell.

En color o en blanc i negre, clàssic o modern, silenciós o parlat, vell o nou, el seu consum és massiu. En canvi, el que sí es mor es la manera de veure el cinema. Aquí, a la nostra

Vila, ho esteim vegent i patint. De les quatre o cinc sales de projecció que hi havia, ja no ens queda cap. Llastimós.

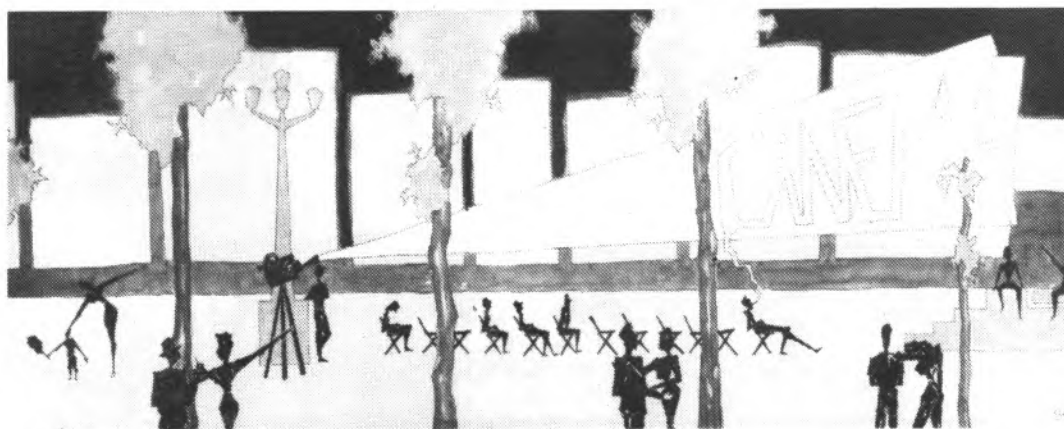
Aquelles grans sales estrepitoses i plenes de gent de gom a gom, la festa col·lectiva del ritu cinematogràfic, va deixant, poc a poc, pas a la contemplació individual o familiar, mitjançant de la televisió o el video. Maneres on la qualitat i tècnica del film no es pot apreciar tant.

De totes maneres, un raig d'esperança hi ha per tots aquests films que, encara que siguin explotats en petites sales minoritàries, es mantenen anys en cartellera fins a convertir-se en pel·lícules artísticament incombustibles.

Des de l'Ajuntament de sa Pobla i amb la col·laboració de l'Obra Cultural Balear, a l'hora de triar la relació de pel·lícules, s'han organitzat unes projeccions de cinema, que tendran

lloc damunt la nostra Plaça Major, tots els dijous, a les 22'30 hores, a partir del dia 16 de juliol i fins el 27 d'agost.

Ben asseguts a la fresca i baix la llum dels estels, oblidant la televisió durant aquests dies i davant una pantalla de quatre metres, podem gaudir de veure les següents pel·lícules:

Dia 16 de juliol, UN PEZ LLAMADO WANDA, una pel·lícula sobre embolics locament divertits entre els membres d'una banda d'atracadors.

Dia 23 de juliol podrem veure AMERICAN GRAFFITI, històries a una festa fi de curs a ritme de rock'n'roll dels anys '60.

Dia 30 de juliol veurem CARROS DE FOC, versió en català, sobre fets verídics ocorreguts, a dos atletes, a les Olimpíades de París a l'any 1924.

Dia 6 d'agost, CHACAL, la trama gira entorn de l'atemptat que va sofrir De Gaulle.

Dia 13 d'agost es projectarà ¿QUE OCURRIO ENTRE TU PADRE Y MI MADRE?, l'argument gira entorn d'un executiu americà que viatge a Itàlia a reclamar el cadàver del seu pare, passant-li fets molt divertits.

Dia 20 d'agost, EL TESORO DE SIERRA MADRE, estupenda pel·lícula a mig camí entre el western i l'aventura, la trama gira entorn d'un grup de perdedors decidits a canviar la seva sort anant a cercar un tresor al desert mexicà.

Dia 27 d'agost, LAS AVENTURAS DEL BARON MUNCHAUSEN, mitjançant el Baró participarem en aventurosos viatges per territoris fantàstics.

S'ha de donar les gràcies a la col·laboració de: "SA NOSTRA" Caixa de Balears, Cafè Plaça, Cafeteria La Penya, Bar Casa Miss, Assegurances Rafel Ballester, Ca'n Calent, Recreatius Paris-Dakar i Bar Ca's Cotxer.

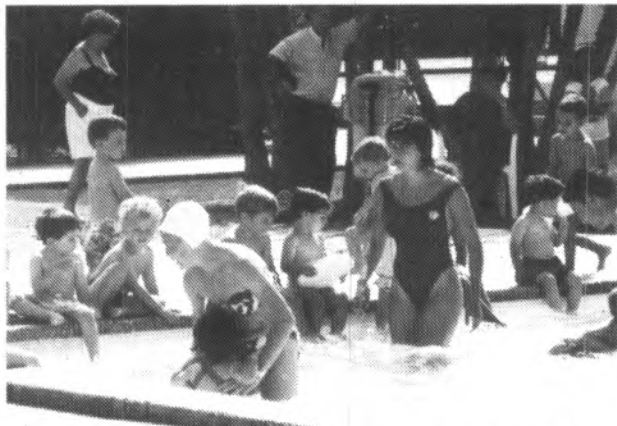
Comença l'espectacle. Tots hi esteim convidats.

SOLER C.B.
BOUTIQUE

Plaça Major, 9 - Tel. 54 04 05 - SA POBLA

A LA FRESCA DE DIA

BIBLIOPISCINES

L'ajuntament de sa Pobla i la xarxa de biblioteques de la fundació "la Caixa" un altre any ofereixen a tots els poblers el seu servei de biblio-

piscines que ja tingué un gran èxit en l'edició de l'any passat.

Els objectius de les bibliopiscines són: Estendre els serveis bibliotecaris on hi ha lectors potencials; experimentar noves formes de promoció de la lectura en espais diferents dels habituals; divulgar els fons i els serveis de les

biblioteques a persones que coneixen la seva existència o la seva ubicació; i presentar la biblioteca com un centre actiu, obert i al servei dels

ciutadans amb un caire cultural, informatiu i lúdic.

Els serveis que s'ofereixen als usuaris de les piscines són:

- * Un fons bibliogràfic representatiu, fent incidència en els llibres de temàtica informativa, literària i de lleure, tant per a adults com per a infants, compost per unes 200-300 obres i publicacions periòdiques.

- * Lectura en el recinte de les piscines.

- * Préstec domiciliari.

- * Informació sobre els serveis i els fons bibliogràfics de la biblioteca.

L'horari és durant tot el mes de juliol, de dilluns a divendres de 10'30 a 13'00 i de 16'30 a 18'00 h.

JA NO BASTA UN AUTOCAR I L'OBRA S'EMBARCA

Com ja havíem anunciat a l'anterior número de la revista i per la TVP, dia 27 de juny l'OCB se'n va anar d'excursió a Cabrera i, amb el bon gust de boca que havia deixat l'excursió al Torrent, la gent s'hi va apuntar a balquena. A més, vengué gent de Llubí i de Palma. Entre tots sumavem, llevat que a qualcú n'hi faltés cap, 1660 dits.

Entre una cosa i l'altra, embarcàrem devers les 10 i quart de la Colònia de Sant Jordi i salparem cap a Cabrera amb un temps que feia goig, la mar pareixia una bassa d'oli, de plana que anava, feia sol i un aire que ventilava la cara a aquells que tenien calor. Durant quasi tot el trajecte poguérem observar una gran quantitat d'animals: peixos voladors, corbs marins, virots ... i, a la tornada, encara que fos d'enfora, una colla de dofins. Set quarts després d'haver

salpat, arribàrem al Port, únic lloc, de tot l'Arxipèlag de Cabrera, on les barques poden amollar les àncores. Una vegada desembarcats, visitàrem el castell, des d'on vàrem veure una àmplia panoràmica de l'Illa i després anàrem a la platja del Port on, qualcuns davall una figuera i d'altres, al sol, damunt l'arena, donàrem feina a la barramenta. Qui va voler va poder nedar. També hi va haver un grupet que va arribar al monument dels francesos, a l'interior de l'illa, entre nosaltres no és res de l'altre món.

A les quatre salparem del Port i ens dirigírem cap a la Cova Blava. Fou el deliri. La gent entusiasmada pels colors de l'aigua se tirà per la borda i es va capficar dins l'esplendor i lluminositat de l'aigua de la Cova. Es un lloc on, si fa bon dia i la mar va plana, s'hi ha d'anar, per disfrutar d'aquest blau lluminós, almanco, tres pics en la vida.

Arribàrem a la Colònia, devers les cinc on l'autocar ens esperava per dur-nos, de bell nou, cap a sa Pobla. Tots més contents que un ginjol.

Al pròxim número, sortirà l'excursió que farem el mes de setembre.

PINTURA - DECORACIÓ

AGUSTI SERRA

Tel. 54 17 12
Vicari Parera, 8

SA POBLA

INFORMACIO BOE I BOCAIB JULIOL.

* Subvencions en relació amb el Pla de Promoció del Disseny Industrial. BOE nº 138 de 09-06-92.

* Jornades sobre Responsabilitat Patrimonial de la Administració i les Assegurances. BOE nº 165 de 10-07-92.

* Convocatòria de proves selectives 1.992 per ingressar en 1.993 en Centres i Hospitals acreditats per impartir formació sanitària especialitzada. BOE nº 164 de 09-07-92.

* Oposició per una plaça d'Administratiu d'Administració General per l'Ajuntament de Sa Pobra. BOCAIB nº 63 de 26-05-92. El termini finalitza el 26-07-92.

* Oposició per una plaça d'Auxiliar d'Administració General per l'Ajuntament de Muro. BOCAIB nº 56 de 09-05-92. El termini finalitza el 26-07-92.

* Subvencions del Ministeri d'Afers Socials per la realització de Programes d'Atenció a la Primera Infància i Guarderies Infantils Laborals. BOE nº 160 de 04-07-92.

* Convocatòria de Cursos de Formació Complementària per Professors de LLengua Estrangera en Centres d'EGB. BOE nº 168 de 14-07-92.

Per més informació podeu passar els dimarts de 10 a 13 hores per l'Agència de Desenvolupament Local i Promoció Socio econòmica de Sa Pobra, c/ Marina nº 21 a.

EXPOSICIONS

1. Durant el mes de juliol, exposició col·lectiva de pintura i escultura d'autors pobler al Bar ca sa Miss.

2. Del 17 al 30 de juliol, exposició de "Ventalls antics" organitzada per Maria Simó a la Biblioteca de Can Torró d'Alcúdia.

3. A partir del 18 de juliol, exposa Ferrà García Sevilla a la Galeria Major de Pollença.

4. Del 18 de juliol al 16 d'agost, 7è Certamen de Pintura "Ciutat d'Alcúdia" a la Biblioteca de Can Torró.

5. Des del 18 de juliol al 25 d'agost, exposa Joan March a la Galeria d'Art Pedrona Torrens d'Alcúdia.

6. En els mesos de juny i juliol exposició de pintura de Werner Nöfer a S'Estació-Centre d'Art de Sineu.

7. Al Casal Sollerí, Palma, des del 28 de juliol al 19 de setembre, s'exposa obra de Joan Miró.

8. A Sa Pobra, durant el juliol, al Museu d'Art Contemporani de Mallorca "Imatges gràfiques dels anys 40".

9. Del 18 de juliol al 17 d'agost exposició "A Cel Obert" de Vicent Calbet a Urbe, Es Clot, Alcúdia.

CINEMA

1. Cada dijous del mes d'Agost a les 22'30 projeccions a Sa Plaça Major de Sa Pobra.

TEATRE

1. Primera quinzena d'agost, IV Mostra de Teatre al Teatre Romà de Pollentia.

LLIBRES

Presentació del llibre "Esquizofrènia LilaV13" amb poemes d'Antoni Crespi i plàstica de Ferran Pizà, dia 31 de juliol, a les 21,30 h., a la fundació ACA de son Bieli (Búger).

BIBLIOTECA

1. Durant el mes de juliol al Poliesportiu Municipal de Sa Pobra organitzat per la Biblioteca de "La Caixa".

PREMIS, AJUDES I SUBVENCIONS

1. "Premi Trescamons": escrits inèdits en català o qualsevol llengua sobre viatges. Termini de presentació del 13 de juliol al 7 de setembre. Informacions a l'Oficina d'Informació de Sa Pobra. Telf.: 54.15.28.

2. "Ajudes per a Projectes Joves": per iniciatives sobre medi ambient, oci i cultura, drets dels joves, etc. Requisits: ser resident a la Comunitat Europea, tenir entre 15 i 25 anys. Presentació a l'Oficina Europea de Joves. 2-3 Places de Luxemburg. B-1040 Bruseles. Bèlgica. Comunitat Europea.

AUTOCARS PUJOL

DIES FEINES

Sa Pobra-Inca-Palma:

7'30—10'10—14'40—18'10

Palma-Sa Pobra:

11'15—13'30—16'45—19'30

Inca-Sa Pobra:

11'50—14'05—17'20—20'00

DISSABTES

Sa Pobra-Inca-Palma:

8'40—10'10—18'10

Palma-Sa Pobra:

10'15—13'30—19'30

Inca-Sa Pobra:

10'50—14'05—20'00

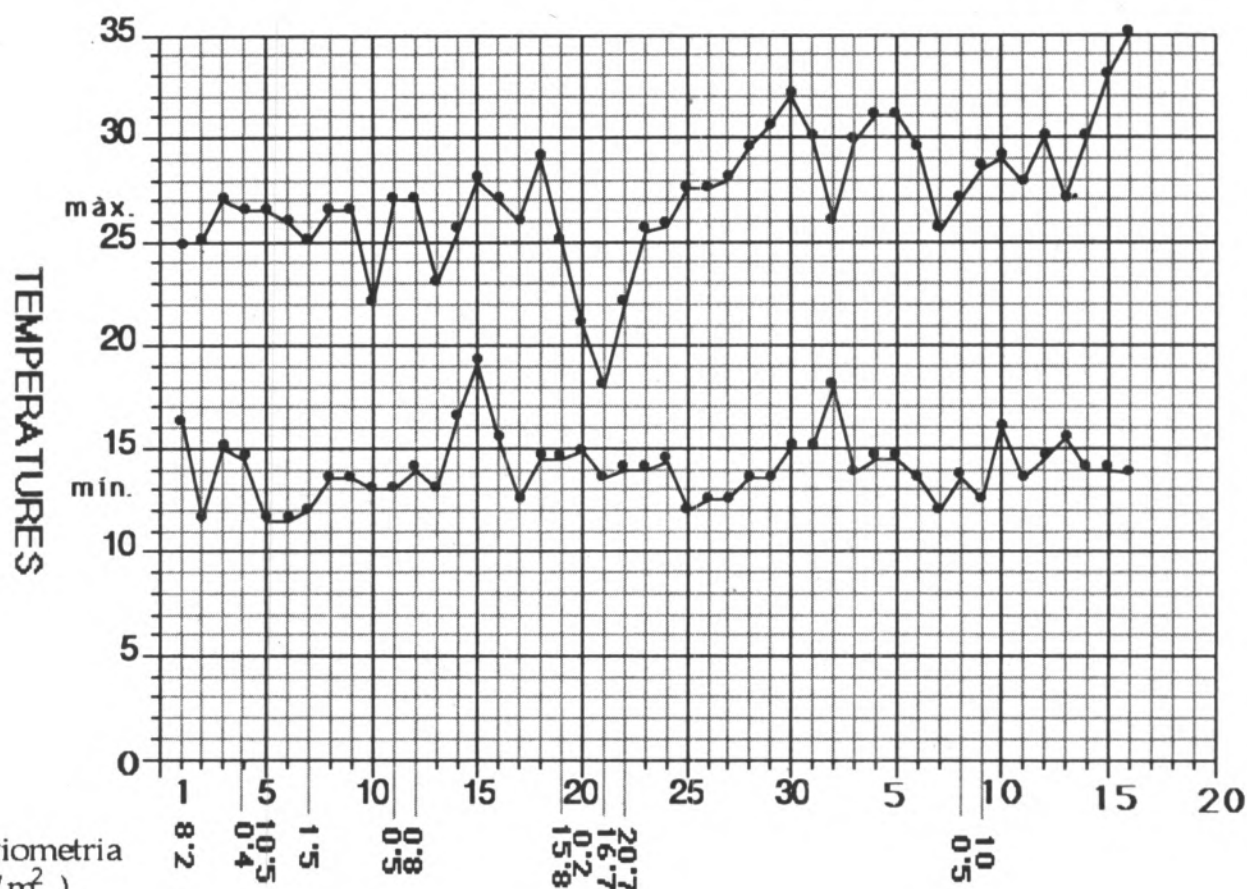
DIUMENGES I FESTIUS

Sa Pobra-Inca-Palma: 8'40—16'40

Palma-Sa Pobra: 10'15—20'35

Inca-Sa Pobra: 10'50—20'35

Informació, telf.: 85.02.90.

Pluviometria
(l/m²)
Total juny: 75'3
Total juliol: 10'5

JUNY

JULIOL

ANUNCIS

Si vols vendre el teu ordinador per poder-ne comprar un altre, o necessites un "cangur" i no en trobes, o t'agradaria tenir aquell disc que mai no has pogut trobar, posa-hi el teu anunci, és gratuït: Apt. correus 142 sa Pobla.

CARTES AL DIRECTOR

Si vols expressar la teva opinió per donar-la a conèixer, o pel contrari, vols criticar algun fet, ho podràs fer adreçant-nos a l'Apt. de correus 142 Sa Pobla, una pàgina 1/2 DIN-A4 i fent-hi constar el nom complet i el núm. del DNI.

RECTIFICACIONS

-A la pàgina 23, a l'article "un problema que creix, fins quan?" va sortir signat per Pere Franch, hauria d'haver sortit Caterina Aguiló

-A la pàgina 29, als telèfons de les farmàcies de torn on diu farmàcia Riera tf. 54.05.49 ha de dir tf. 54.01.93

Bar Alomar
Ca'n Corti

C/. Ruido, 81 - Tel. 86 22 11 - SA POBLA

N U E V O
SEAT TOLEDO CL 1.8 i
**LA TECNOLOGIA
MAS CERCA**

SEAT Patrocinador
y Coche Oficial
Barcelona '92

SEAT
LA AMBICION DE SUPERARSE

SEAT

AIBSA

Passatge d'es Tren, 1-3

Tel. 54 22 68 - 54 0196

07420 SA POBLA (Balears)